

Ingrid och Gustav i centrum

SAXDALEN

Ingrid Avidsson.

Där har ni namnet på den nya innehavaren av Rävåla-kroken, det synliga beviset på att vederbörande är Saxdalens ambassadör ett år framåt och ett kvitto på förmåga att insatser för byns bästa.

Att bli mottagare av nämn-da krok är den största ära som kan vederfäras en medborgare i Saxdalen/Rävåla.

– Jo visst är jag både positivt chockad, röd, glad och smickrad. Att få den här utmärkelsen är fullt jämförbart med ett OS-guld, menade Ingrid när vi smygintervjuade henne bakom ved-kasten vid Runnbergsgården några minuter innan hemligheten nådde den stora publiken som bänkats sig.

De hade just avnjutit ett för-nämligt program av byns stolthet, Saxdalens Manskör och sett unga Emma Broberg – dotter till dirigent Roger – ta emot ett stipendium för sin musikalitet samt lett i bevis att valet av stipendiat var befogat, genom att spela en låt på sin fiol.

Ingrid Avidsson fick kroken för sitt mångåriga ordförandeskap i föräldraföreningen och för sitt

stora engagemang för Saxdalens skolas bevarande, avslöjade hennes företrädare, Jens Beronius, i förtroende före överlämnandet.

Ingrid själv avslöjade att hon tillhör den sort som är inflyttad till Sveriges Längsta By.

Hon gifte sig med Nestor Avidssons Torbjörn och blev rävvälning på riktigt.

Detta trots att hon bara bott i byn i 24 år nästa månad.

Det brukar ta 25 att bli betraktad som rättförs rävvälning.

Att valet av krokottagare var populärt var inte att ta miste på. Byns skola har under ett antal år levt med kniven på strupen, om man får säga så, och varje insats för att bevara den är ett hjälteåd.

Det är ett fint sällskap Ingrid hannat i. Lars Ahlström, Olle Wallman, Kerstin Byström, Bengt Emil Johansson och Jens Beronius heter tidigare mottagare.

Om detta är en uppräkning av idel kända namn och personer så fick publiken också för första gången träffa Gustav Rosén, den Gustav Rosén som blev historiens första Årets Saxdalsbäbis (fast egentligen borde det ju heta Årets Rävålundin...).

Som bekant utdystes för ett år sen en trivsamt tävling som gick ut på att (eventuellt) säkerställa byskolans fortbestånd genom att bidra till

Stipendiat. Emma Broberg tar emot manskörens stipendium på scenen.

MÅNDAG 23 AUGUSTI 2004

Byns ambassadör. Ingrid Avidsson fick ta emot Rävålkroken 2004. Här ses hon tillsammans med sonen Adam.

Foto: THOMAS ISAKSSON

framtida elevkår, ett påhitt som väckte en viss uppmärksamhet. Föräldrarna Märit Heij och Magnus Rosén och deras son blev vederbörligen uppvaktade.

Gustav som bäbis och Märit och Magnus för god familjeplanering.

Gustav fick bland annat ett insamlat penningbelopp insatt i en aktiefond.

Saxdalens yngste aktieägare? Samtidigt avslöjades datum för nästa års Saxdalsbäbis.

6 juni 2005 är numera inte bara Svenska Flaggnas dag och nationaldag.

Det är också planerat datum för ankomst av ännu en ny medborgare i Saxdalen.

Trivselsfaktorn var hög vid arrangemang.

Ålvan Hagberg bidrog också till underhållningen till allmän belägenhet.

Man kunde storögt beundra en veteranbilsexponering eller handla på sig hantverk och saft av byns hembryggsförening.

Där satt Åke Ahlström och Maj-Britt Hahne och slaprade skrönor om gamla Rävåla och invid Sjöstrands Surrac sågs sentida öppegårdar Manne (Hans Boman) i samspråk med Nestor Avidsson.

Det var precis som det ska vara vid Saxdalens Dag, den stora hemvårdagen för rävvälningar i förskringen och nyblivna bybor.

BERTIL DANIELSSON
0240-882 02
bertil.danielsson@daltid.se

TISDAG 24 AUGUSTI 2004

Saxdalens kapell firade 50 år

SAXDALEN

På söndagen firades 50-årsjubileum för Saxdalens kapell.

70 personer deltog i festligheterna där kyrkoherde Håkan Henriksson och Saxdalingarna medverkade.

Många äldre bybor fanns på plats, bland dessa syskonen Sonja, Lars och Åke Ahlström, barn till skolläraren och kantorn August Ahlström som en gång bodde i fastigheten.

Det blev inte bara ett jubileumsfirande i kapellet, utan också en återinvigning av de lampor som en gång suttit i lokalen. Dessa plockades ner i samband med reparationen för ett halvsekel sedan och har under ett antal år suttit i Elimkappellet.

När verksamheten upphörde lade kyrkvården Kerstin Byström fram en förfrågan om att få återföra lamporna till kapellet. Så skedde och nu kunde man åter ta

dem i bruk på sin ursprungspåsar. Lars Ahlström har sammanställt byggnadens historia där han bland annat berättar att dåvarande Rävåla kyrksal från 1915 fick sin första större renovering 1927 och att den genomgick ännu en sådan 1954.

Det var också då den bytte namn till Saxdalens kapell.

Prosten Kefas Brandt i Grangården invigde den "nya" lokalen 29 augusti 1954.

Någon klockstapel fick man inte men Brandt genomdrev en något udda lösning vad det gällde klockringning.

Denna genomfördes genom en högtalaranläggning på taket genom vilken man kunde höra

Jubilerande kapell. Saxdalens kyrkas 50-årsjubileum högtidlighölls på söndagen. Foto: THOMAS ISAKSSON

klockringningen från Grangården kyrka med hjälp av bandinspelning. 1994 hade dock den anläggningen tjänat ut, sliten och med dålig ljudåtergivning som följd.

Den ersattes av en liten stapel på kapellet, där en klocka hänger stilla och slås an av en liten hammare styrd på elektrisk väg.

BERTIL DANIELSSON
0240-882 02
bertil.danielsson@daltid.se

Halla där...

Karin Byström,

saxdalsbördig svensk mästare i att hantera motorsåg, som i mitten av september ska tävla på andra sidan Atlanten.

ONSDAG 25 AUGUSTI 2004

Hur känns det att åka till VM i USA?

– Det är jättespännande. Det handlar ju trots allt om att tävla om världsmästartiteln i konsten att hantera en motorsåg. Särskilt spännande är det att det inte finns någon speciell damklass, utan jag får kämpa mot killarna.

Hur är tävlingen upplagd?

– Det handlar väldigt mycket om säkerhet. Man får vara klar över att motorsågen egentligen är ett farligt redskap och det inträffar många olyckor i skogen. Det beror på att man använder sågen för sällan och alltså blir osäker.

– Vid SM tävlade vi i att fila sågen, kapa, göra perfekt stubbe, fälla prick med mera. Vid VM i Wisconsin 18 september tillkommer ytterligare moment i tävlingen.

Har det tävlats länge i den här udda grenen?

– Det här var sjätte gången det arrangerades SM, men det var första gången en speciell damklass var inrättad.

Måste man inte vara stark för att hantera en motorsåg som en mästare?

– Nej, det är viktigare att man har hjärnan under kontroll och går metodiskt fram i den här tävlingen, att man sätter säkerheten främst.

Fakta | Karin Byström

Född: I Saxdalen 1967.

Yrke: Skogsvårdskonsulent.

Bor: I Siljansnäs sedan 1999.

Familj: Ensamstående.

Fritidsintressen: Musik. Spelar fiol och var under tiden hemma i Saxdalen en av Saxdalingarna. Träffar alltid "gamla gänget" vid Bingsjöstämman.

Foto: MATS LAGGAR/arkivbild

Blev du rik på prispengarna?

– Nej, det blev en middag och resan till USA. Dit ska förresten min störste supporter med, pappa Göte som alltid är med och stöttar mig.

– Vid VM får man en huggarutrustning och en ny motorsåg, så helt lottlös blir man ju inte.

Hur får man idén att ställa upp i en sån här tävling?

– Jag har alltid gillat att hantera motorsågen, men med stor respekt. Jag har varit med ute på familjens ägor sedan jag var ganska liten.

Nästa gång vi hörs av kanske vi pratar med en världsmästare?

– Ja, vem vet. Kul ska det i alla fall bli.

BERTIL DANIELSSON
0240-882 02
bertil.danielsson@daltid.se

Något bortom bergen. Olle Wallman drar en låt i väntan på anstormningen.

det är uppskattat, säger han medan han känner in stämningen och drar en försiktig polska endast ackompanjerad av Carlssons röjsåg neråt backen.

hand om oss med fika, mackor och glade tillrop. Vi blir riktigt om- pysslade, försäkrar Olle Wallman.

Jimmy Dahlman och Linda Cavanagh har köpt Ludvika Rävåla 2:158, Malmslagarvägen 20 Saxdalen för 460 000 kr av Per Vendel och Helene Vendel.

många av cyklisterna piggas upp ordentligt när de kommer upp till Skattlösberg, säger Olle Wallman, en verklig veteran i sammanhanget.

Tillsammans med Saxdalingarna har han stått här uppe vid parkeringsplatsen där banan tar av mot Ludvig Erikssons Tattarfallet.

– Här har vi stått i alla år, och

Men blir inte alla dessa tröttkörda cyklister en smula småsura när motbacken går över i ett fiolnissel uppe på toppen?

– Nej, nej. Tvärtom finns det dom som kliver av cykeln och tar upp en applåd, säger Wallman. Och blir trodd.

– Det är härlig stämning här och i alla år har Ingvar (Hedlund) tagit

LÖRDAG 28 AUGUSTI 2004

FOTBOLL

Div 2 Västra Svealand
Degerfors-Karlslund 3-0 (0-0)
Ulf Ottosson 2, Tobias Sohlberg.
Publik: 931.

Div 4

Ostansbo-Islingby	2-0
Vika-Gagnef	2-1
Tunabro-Kvarnsveden	1-4
Avesta	16 13 3 0 51- 11 42
Dala-Järna	16 9 3 4 33- 17 30
Tunabro	17 7 7 3 40- 28 28
Islingby	17 8 4 5 29- 25 28
Ostansbo	17 7 3 7 33- 30 24
Kvarnsveden	17 6 5 6 34- 29 23
Gagnef	17 5 6 6 30- 28 21
Djurmo/S	16 5 5 6 29- 35 20
Bullermyren	16 5 4 7 41- 42 19
Vika	17 4 2 11 20- 53 14
Saxdalen/VG	16 3 3 10 32- 54 12
Växhus	16 2 5 9 20- 40 11

I Stensbo kommer en ung kvinna med helt andra problem. En geting har stuckit henne på låret och sjuksköterskan Ulla Holm är snabbt framme.

Hon och kollegan Lena Panula lägger ett tiotal tabletter cortison i en liten mugg och blandar med vatten. Snabbt kastar cyklisten i sig brygden och kastar sig upp på cykeln.

– Ska du inte vila lite då, undrar Ulla Holm skeptiskt.

– Nej, det har jag inte tid med, får hon till svar.

Chef för behandlingsavdelningen är Ingegerd Falk.

MÅNDAG 30 AUGUSTI 2004

Div 4

Saxdalen/VG-Avesta	1-2
Djurmo/S-Växhus	0-5
Bullermyren-Dala-Järna	4-1
Avesta	17 14 3 0 53- 12 45
Dala-Järna	17 9 3 5 34- 21 30
Tunabro	17 7 7 3 40- 28 28
Islingby	17 8 4 5 29- 25 28
Ostansbo	17 7 3 7 33- 30 24
Kvarnsveden	17 6 5 6 34- 29 23
Bullermyren	17 6 4 7 45- 43 22
Gagnef	17 5 6 6 30- 28 21
Djurmo/S	17 5 5 7 29- 40 20
Växhus	17 3 5 9 25- 40 14
Vika	17 4 2 11 20- 53 14
Saxdalen/VG	17 3 3 11 33- 56 12

Den röda tråden på Tallmogården

Kvalitet
Kompetens
Engagemang

Nära att ta poäng

Saxdalen-V/G gav serieledaren Avesta AIK fullt jobb på Furuliden

FOTBOLL/SAXDALEN

Nu är det i stort sett klart att Avesta AIK kommer att vinna division 4.

Men det suveräna ledarlaget fick i lördags jobba hårt för ta full pott mot Saxdalen-V/G på Furuliden.

Till slut blev det 2-1 till Avesta.

Det var upplagt för målkalas på Furuliden. Nästjumbon Saxdalen-V/G med 54 insläppta mål mot Avesta AIK som producerat 51 fullträffar.

Och till en början såg det också ut som förväntat. Avesta var bättre i allt.

Lyckligtvis för hemmalaget hade målvakten Andreas Backström vaknat på rätt sida. Han svarade för några riktigt kvalificerade räddningar och höll Saxdalen-V/G kvar i matchen.

Men till slut tvingades Backström släppa en boll förbi sig. Gästernas Christian Eriksson sköt från ganska dålig vinkel, men bollen styrde på en försvarare och via Andreas in i mål.

Saxdalen hade i det läget jämnat ut spelet något, men utan att få till något framåt.

Ett par minuter före halvtid var det ändå nära 1-1 då Fredrik Törnqvist kastade sig fram och sprängnickade mot mål. Avestas målvakt Niklas Perers fick hjälp av stolpen att styra bollen till hörna.

I den andra halvleken fick Saxdalen-V/G betydligt mer att säga till om mot ett Avesta som uppenbarligen hade svårt att riktigt tända till.

Fredrik Törnqvist fick sin andra möjlighet att kvittera, men Perers räddade på nytt.

Nu kom i stället 0-2 då Daniel Lundberg fick fritt fram.

Men Saxdalen-V/G fortsatte att skapa målchanser. Och med knappa fem minuter kvar att spela fick Törnqvist äntligen utdelning.

Fler mål blev det inte och sett till hela matchen var det ett rättvist resultat.

- Första 20 minuterna var vi riktigt bra och hittills i år tycker jag att vi har varit bättre i alla matcher, kommenterade Avestas tränare Mikael Lindgren.

Lindgren var naturligtvis nöjd och när han sedan fått rapport om att andra resultat gått Avestas väg sa han med glimten i ögat:

- Det ser bra ut.

Nyttig. Saxdalen-V/G:s Tobias Gustavsson var mycket nyttig i matchen mot Avesta AIK. Först som mittfältare och i andra halvlek som back.

Foto: GUNNE RAMBERG

Ja, inte är det något lag som kan hämta in Avesta försprång och man kan redan nu börja förberedelserna inför nästa säsong då man spelar i division 3.

- Visst var dom bättre än oss. Men jag tycker att vi gjorde en bra match och vi har ju chanser att göra fler mål. Inte behöver vi skämmas för den här insatsen,

ansåg Christer Fridlund.

Målvakten Andreas Backström, Fredrik Törnqvist och Tobias Gustavsson bäst i hemmalaget. Avesta hade planens bästa spelare i Mattis Hildonen. Andra som utmärkte sig var Ola Hildonen, Daniel Lundberg och målvakten Niklas Perers.

FRANK ELFSTEDT

SAXDALEN-V/G-AVESTA 1-2

(0-1) Målen: 0-1 (36) Christian Eriksson, 0-2 Daniel Lundberg, 1-2 (86) Fredrik Törnqvist. Domare: Thomas Stenquist, Nyhammar.

Saxdalskören på resa

SAXDALEN

► 1988 hade Saxdalens manskör urpremiär på sitt program "Helgdagskväll i timmerkojan", en kortvarig succé trodde man då.

Intresset hos publiken verkar dock inte avta och i helgen gjorde man föreställning 112.

Den här gången var spelplatsen de gamla gruvfalten vid Östra Silvberg, en plats med anor från medeltiden som visade sig ge den rätta stämningen för spelet.

250 personer hade samlats för att se föreställningen och höra Dan Anderssons visor och än en gång kunde man, med full tacksning, använda ordet succé.

Även utanför landets gränser har programmet väckt stort intresse och redan nästa veckoslut bär det iväg över gränsen till Norge. Det är Trysil som får ett gästspel med den lokala manskören som värd.

BERTIL DANIELSSON

Saxdalen-V/G har problem

FOTBOLL/SAXDALEN

► Sist i dalafyrans tabell och i skriande behov av poäng. Det är läget för Saxdalen-V/G inför dagens bortamatch mot tabelltvåan Dala-Järna IK.

- Problemet är att vi aldrig får spela med samma lag två matcher i rad, säger Saxdalen-V/G:s tränare Lars-Åke Wallenstein.

I förra omgången, mot dalafyrans ledarlag Avesta AIK, saknades bara Mats Naucér och Saxdalen-V/G höll spelet väl uppe.

Den här helgen ser det dystrare ut. Marcus "Totte" Olsson, Roger Nilsson och Mustafa el Hachmi är alla tre bortresta, Naucér fortfarande skadad och Tobias Selkman kommer förmodligen inte loss från sitt jobb.

Försvunnit från truppen har Rickard Skogtoft och Alexander Fridlund som båda studerar på annan ort.

- Det är jobbigt och det blir inte lätt mot Dala-Järna. Men vi får göra så gott vi kan, påpekar Wallenstein.

Div 4

Kvarnsveden-Vika	1-1
Värmdö-Ostansbo	0-1
Gagnef-Bullermyren	0-1
Dala-Järna-Saxdalen/VG	0-0
Avesta-Djurmöl/S	8-0
Islingby-Tunabro	3-4
Avesta	18 15 3 0 61- 12 48
Tunabro	18 8 7 3 44- 31 31
Dala-Järna	18 9 4 5 34- 21 31
Islingby	18 8 4 6 32- 29 28
Ostansbo	18 8 3 7 34- 30 27
Bullermyren	18 7 4 7 46- 43 25
Kvarnsveden	18 6 6 6 35- 30 24
Gagnef	18 5 6 7 30- 29 21
Djurmöl/S	18 5 5 8 29- 48 20
Vika	18 4 3 11 21- 54 15
Värmdö	18 3 5 10 25- 41 14
Saxdalen/VG	18 3 4 11 33- 56 13

Sargat Saxdalen-V/G klarade överraskande poäng

FOTBOLL/DALA JÄRNA

► Trots frånvaro av ett stort antal ordinarie spelare överraskade Saxdalen-V/G med att ta en poäng i bortamatchen mot Dala Järna genom slutresultatet 0-0.

Hemmalaget dominerade som väntat spelmässigt men motståndarna hade ett antal vassa chanser i andra halvlek, där hemmakepern Janne Olsson räddade.

- Vi är inte bra just nu, påstod Dala Järnas tränare, Lars Håkman. Det verkar som om killarna är slitna.

- Det gäller att vi skärper till oss om vi ska ta kvalplatsen.

Återbuden till Saxdalen-V/G:s lagledare, Christer Fridlund, var många och det innebar att han själv tvingades sätta upp sig som avbytare och hoppade faktiskt in när det var tio minuter kvar.

- Så här ska det naturligtvis inte vara. Men vad skulle jag göra, jag hade inga avbytare att ta till, kommenterade Fridlund, som inte spelat på många, många år.

- Man får säga att det var en väldigt stark prestation att klara oavgjort med tanke på spelarsituationen.

I bortalaget gjorde Lars-Åke Wallenstein och Tobias Gustafs-

son en stark match som mitt-backar.

Bra också Fredrik Törnqvist framåt liksom målvakten Andreas Backström, som gjorde några fina räddningar i första halvlek.

Målvakten Janne Olsson och backen Roger Munters får godkänt i hemmalaget.

DALA JÄRNA-SAXD.-V/G 0-0

Kulturmix med yllepoesi

Att analysera diktare och poeter utifrån deras stickade attribut och ulliga koftkompanjoner är inte så avigt. Bengt Emil Johnson och Kerstin Ståhl vet – och sedan de ombads förgylla Kulturmixen på Lingongården har de utvecklat funderingarna ännu en sträcka. Författaren Cecilia Dackenberg utställning runt kombinationen ylle och bläck var utgångspunkt och fick även utgöra dekorativ kuliss till tisdagens evenemang.

Kulturmix på Lingongården

– Jag är ingen typisk koft-diktare, men jag har mina gamla favoriter, erkände Bengt Emil Johnson inför tisdagskvällens fullsatta kulturmixpremiär i Lingongårdens bibliotek.

Ändå funderade han inte länge när han tillsammans med Kerstin Ståhl fick en vädjan från Kulturmixarrangörerna – en specialställning på ett program för höstens första Kulturmix i ett ulligt tema. Ett snabbt beslut var nödvändigt.

– Det var ett par veckor sedan de hörde av sig, men vi hade som tur var en ledig kväll, förklarade Bengt Emil enkelt.

Han fascinerades av Cecilia Dackenberg ovanliga utgångspunkt för att lära känna diktare och författare bättre.

– Det är en väldigt speciell idé – att göra en bok och samtidigt sticka författarnas koftor, säger han och Kerstin Ståhl minns hur de två mötte Dackenberg första gången i Smedjebacken.

Att även Kerstin van Bruggen tilltalades av Cecilia Dackenberg idéer och upplägg gjorde att hon redan då hon läste första recensionen bestämde sig för att hon ville se mer – och låta Lingongårdens biblioteksbesökare ta del av njutbarheterna.

– Men för att få hit utställningen tog det nästan två år – vi fick stå på väntelista, förklarade hon innan hon lämnade över ord och ton till Bengt Emil Johnson och Kerstin Ståhl – men också till Werner Aspenström, Dylan Thomas och Gunnar Ekelöf i raspiqt levande inspelningar.

– För min del börjar historien i slutet av 80-talet, då jag skrev diktsamlingen med den vackra titeln "Bland ormar och kor", förklarade Bengt Emil.

Inte bara reptiler och nötkreatur återfanns i raderna – här fanns också en "grå tråd" om skönt och skönhet och där grått ylle och grå varma yllekläder visade sig spela en väsentlig roll.

– Det är en kort dikt, inte märkvärdig, påstod författaren själv efter recitation.

Han blev överraskad när Cecilia Dackenberg tog kontakt och bad att få använda dikten i sin bok.

– Det är nog ingen författare

som säger nej till det – det är roligt när någon inte bara har läst utan också vill återanvända en dikt.

Lite förvånad blev han över bokens tema.

– Att intressera sig för poesi med utgångspunkt i ylle. Och hon har fått ut förbluffande mycket genom att tolka författarna i förhållande till deras tröjor.

Först ut i Bengt Emil Johnsons och Kerstin Ståhls ord- och tonsäkra Kulturmix blev Werner Aspenström och hans rödaktiga mönsterstickade tröja. Här hade paret Johnson – Ståhl hittat en tråd i författarskapet.

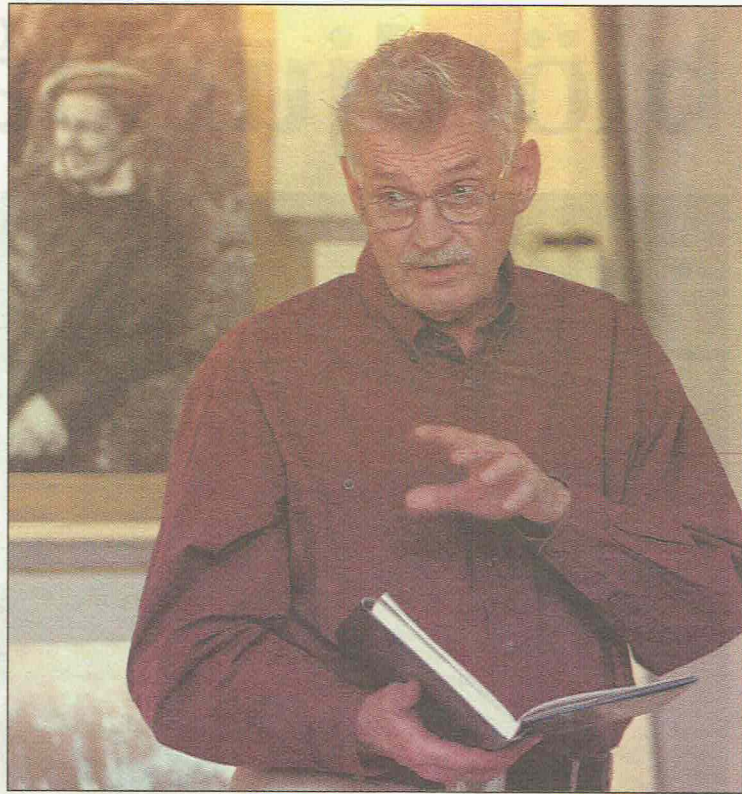
– En grå tråd – inte en röd. En speciell kofta som Aspenströms mor ständigt bar.

Från cd-spelarens djupa skatt-

gömma fick de drygt 30 åhörarna lyssna till författarnas egna stämmor, snyggt kompletterat med Bengt Emil Johnsons upplästa tolkningar och Kerstin Ståhls tonfulla framförande till Johnsons tonsättning och ackompanjemang. Allt inramat av höstombonande yllemysigt tankeväckande och upplysande mellanprat.

Det tydligaste nutida exemplet på koftpoesi utgör måhända Kurt Cobain och hans luggslitna följeslagare. Bengt Emil kunde visa, i samstämmighet med Dackenberg, att även tidigt 1900-tal haft poeter med rockdiktarnas snabba, hårda liv.

– Dylan Thomas, författaren som föddes 1914. Det finns många förbindelser mellan Thomas och dagens rockpoesi. Försök inte

En diktare i skjorta. Bengt Emil Johnson tillstår att han inte är någon typisk koftpoet, men han fascinerades av andra diktares förhållande till det ylligt ulliga. Tillsammans med Kerstin Ståhl delade han med sig av sina upplevelser runt Cecilia Dackenberg utställning i underhållande, tonsäker, tänkvärd förpackning.

Foto: ANDERS ABRAHAMSSON

analysera hans texter – de handlar om allt och ingenting.

Dylan Thomas tröja är också Bengt Emils egen önsketröja.

– Ja, i själva verket har jag fått löfte om att få den...

Engelsmannens karakteristiska sätt att läsa sina alster gav honom ett liv på turné och han reste bland annat till USA.

– Där han dog på sin andra turné, vid 39 års ålder efter ett hårt liv med alltför mycket öl och whisky, bland annat, förklarade Bengt Emil.

En annan engelskspråkig poet fick avsluta programmet sedan Bengt Emil iklätt sig en äkta Edinboroughsk basker.

En skotsk tokmössa enligt Kerstin, som leder lyssnarna till Robert Burns och en av Evert Taubes inspirationskällor – föregångaren till "Min älskling du är som en ros".

"My love is like a red red rose" i Kerstin Ståhls tolkning på karakteristisk dialekt gav åhörarna inringar av glädje och igenkännande.

"I will love you all my dear till all the seas gone dry" skallerade Burns på 1700-talet, medan Taube, kanske i skärgårdsk fiskartröja, imponerades och återanvände ett par hundra år senare...

LENA RELTE
0240-882 12
lena.relte@daltid.se

Mjuk sång. "Vad roligt det var att sjunga bland alla yllekoftor", utbrast Kerstin Ståhl spontant.

Nya biblioteket invigdes

ONSDAG 8 SEPTEMBER 2004

SAXDALEN

Kommunens bibliotekschef Helene Lis klippte ett vitt band och bjöd besökarna på karameller.

Tisdagen, och då närmare bestämt förmiddagen, var en dag lite utöver det vanliga i källarplanet i Saxdalens skola.

I går invigdes nämligen de nya bibliotekslokalerna. Runt 60 kvadratmeter av den gamla gymnastiksalen har fräschats upp med nya golv, ommålade väggar, nytt undertak och dito ventilation. Den nya lokalen ersätter bibliotekslokalen i kapellet.

Kostnaden för ombyggnadskalaset var beräknad till 500 000 kronor och den kalkylen har hållit, uppger kommunens fastighetschef Stefan Andersson.

Helene Lis, skolans rektor Birgitta Gustafsson, biblioteksassistenten Gunlis Norgren och de första

Välkomna. Bibliotekschefen Helene Lis och rektor Birgitta Gustafsson hoppas att ännu fler saxdalsbor tar chansen och besöker det nya biblioteket och nyttjar dess tjänster.

Foto: TORBJÖRN GRANLING

besökarna – barn från förskoleklassen och klass 2 – verkade alla mer än nöjda över resultatet.

– Här integrerar vi skolans bibliotek med folkbiblioteket, berättar bibliotekschefen.

Gunlis Norgren har öppet 09-

12 tisdagar och torsdagar för skolbarnen och 14-19 samma dagar för allmänheten.

Antalet besökare varierar dag för dag och timme för timme, uppger Norgren, som konstaterar att det är svårt att lämna nä-

gon snittsiffra för besökarantalet en dag.

– Men räknat på helår så har vi över 8 000 lån.

Främst är det förstas böcker som lånas ut men även videoband och cd-skivor. Populäraste låneobjektet bland de vuxna besökarna är Liza Marklunds Asyl och bland barnen, inte oväntat, Harry Potter-böckerna.

Norgren berättar att hon har en hel del stamkunder men på senare tid har hon också mött en del nya ansikten.

– Det har flyttat in flera barnfamiljer till Saxdalen.

Av besparingsskäl tänker kommunen stänga biblioteken i Sunnansjö och Gonäs. Kan de som brukar anlita dessa bibliotek komma till Saxdalen?

– Javisst, de är självklart välkomna hit, framhåller Helene Lis.

TORBJÖRN GRANLING
0240-882 08
torbjorn.granling@daltid.se

Hemstickat. Bengt Emil Johnson med Edinboroughsk huvudvärmare.

Foto: ANDERS ABRAHAMSSON

Bra ruljangs i Saxdalen

– Linda Falk ångrar inte att hon bytte yrke

Bättre och bättre. Omsättningen ökar för varje månad, säger en nöjd Linda Falk som sedan ett år driver den lilla butiken i Saxdalen. Foto: TORBJÖRN GRANLING

SAXDALEN

Som handlare i Saxdalen kan hon bara ta ut hälften av den lön hon hade som undersköterska.

– Men jag ångrar mig inte. Jag tycker att det är jätteroligt, säger Linda Falk, 31.

Det är i dagarna ett år sedan hon tog över Saxdalens Minilivs efter Elisabeth Sundström som satte sig vid skolbanken för att utbilda sig till sjuksköterska.

Hon jobbar ensam i butiken, tio timmar om dagen på vardagarna och åtta timmar om dagen på helgerna. Hur orkar hon?

– Trivs man så... Butiken har ju blivit en samlingspunkt i byn. Hit kommer släkt och vänner för att prata och ta en fika, och barnen kommer hit efter skolan.

Då och då redovisas rapporter om att butiker i glesbygd tvingas slå igen på grund av dålig lönsamhet. Det gäller uppenbarligen inte för Saxdalen där Linda Falk gläds över att omsättningen ökar.

– Försäljningen ökar för varje månad. Första året så omsatte jag 1,3 – 1,4 miljoner och jag hoppas ökningen fortsätter.

Gensvaret från saxdalsborna har gjort att Linda Falk successivt kunnat bredda sortimentet. Utbudet av bland annat mejeriprodukter, bröd och godis har ökat under hennes regim.

Saxdalens Manskör i Norge

SAXDALEN

► Saxdalens manskör har i helgen besökt Trysil i Norge med sitt Dan Anderssonprogram Helgisdagskväll vid timmerköjan.

Bakgrunden till besöket är att Trysils manskör i fjol tog kontakt med kören via internet, vilket resulterade i att normmännen på hemväg från en konsert på Skansen i Stockholm stannade till i Ludvika. Där besökte man Gam-

melgården med saxdalskören som värdar.

Trysil uppstod och Roger Broberg och hans mannar fick på stående fot en inbjudan till Trysil för att framföra sitt spel.

Nu kunde man konstatera att skalden är en mycket uppskattad och välkänd person även i vårt västra gräuland och det visade sig att publiken var mycket bekant med de sånger som framförs i spelet.

Kulturhuset i Trysil var fullsatt till sista plats, vilket betyder 400 personer, och publiken gav kören stora ovationer som aldrig tycktes ta slut.

Som extranummer förenades de båda körerna i Karl Erik Forsslunds Kullerullvisan. Med en 70-mannakör blev det en mäktig avslutning på den officiella delen av programmet. Efter föreställningen blev det

ingen som står med en pekpinne över mig och talar om vad jag ska göra.

Nackdelen skulle möjligen vara att det inte blir mycket tid över till familj och fritidsintressen.

– I somras var jag i Motala i tre

dagar i samband med en folkracefestival. Det var min semester...

TORBJÖRN GRANLING
0240-882 08
torbjorn.granling@dallid.se

En härlig seger

Fredrik Törnqvists hattrick hjälpte Saxdalen-V/G till en viktig seger

FOTBOLL/SAXDALEN

– Jag hade på känn att vi skulle vinna idag. Jag är jätteglad.

Christer Fridlund, hårt prövad lagledare i Saxdalen-V/G, sprudlade av glädje sedan hans lag vunnit lördagens hemmamatch mot Gagnefs IF med klara 4-0.

Förutom att laget tog gruvlig revansch på gästerna efter vårens nederlag, där siffrorna skrevs till hela 1-7 i baken, så innebar segern också att de lämnade bottensträsket.

Rapporterna som strömmade in på Furuliden, talade nämligen om att Saxdalen-V/G:s räddningsplaner, Vika och Våmhus, båda förlorat sina matcher.

– Vi klättrar, fortsatte lagledaren, med snabba steg i riktning mot omklädningsrummet, för att förmedla den glada nyheten till sina spelare.

Som efter en usel första halvlek, där båda lagen varit som fastväxta på "det lilla gruskorset i universum", som Clabbe af Geijerstam så vitsigt uttryckte sig i ett porträtt i lördagens Aftonbladet, så blev det efter pausen bättre fart under sulorna.

Något av stor matchhjälte blev Fredrik Törnqvist, 24, som inom loppet av sju (!) minuter, mellan den 61:a och 68:e, antecknade sig för ett akta hat-trick.

Stor glädje i hemmalaget, naturligtvis. Av bara farten (87:e minuten) fastställdes sedan Rickard Skogtoft slutresultatet.

– Vi gjorde vår sämsta match i

är, sa Gagnefs tränarteam, Glenn Svensson och Per Kristiansson, bedrövat.

Men underskattning?

– Nej, absolut inte, slog paret fast. – Saxdalen-V/G har gjort många starka matcher mot slutet. De är ett helt annat lag nu än då vi mötte dom hemma, fortsatte herrar Svensson/Kristiansson sin analys.

Det enda som de gick helt bet på var att sätta betyg på sina egna spelare.

Där fanns ingen som de ville, eller kanske rättare; kunde ge godkänt.

Ett riktigt bottenknäpp, med andra ord.

Frågan som kommer osökt är dock vad som hänt om Rickard Casselsbrant fått till ett bättre skott i första halvlek – ensam med Saxdalsmålvakten Andreas Backström, som enkelt kunde rädda.

Även om hemmalagets Tobias Sellman, som vekar vara ljusår från sitt rätta jag, avslutade halvleken med ett rungande stolpskott så framstod Gagnefsspelarens målmånnan som vassare.

Första målkänningen i andra halvlek, innan det var dags för stor Törnqvist-show, hade S/V-G:s oldtimer, Mats Nauciler, 41, som efter att ha lyrat bollen över Gagnefskeepern Andreas Säfström dock fick se hur lädret smet på utsidan av stolproten.

Snopet, förstås. Men, trots allt, en fingervisning på att hemmapojkarna använt pausen på rätt sätt.

En annan viktig faktor var Fredrik Holmbergs inbopp. Efter ett par

Nödvändig vinst. Kim Madsen och hans lagkamrater i Saxdalen-V/G gjorde vad som krävdes när man i lördags besegrade Gagnef på Furuliden. På bilden duellerar Kim, till vänster, med en motståndare.

halvdana insatser blev Fredrik, som snabbt lärde av läxan som bänknötare, en suverän mittfältsmotor.

Utöver de båda Fredrikarna ska också Tobias Gustavsson, Lars-Åke Wallenstien och Mustafa El Hachmi, samt alltid lika duktige målvakten Andreas

Backström, framhållas extra.

KG KARLOVIST

SAXDALEN-V/G-GAGNEF

4-0 (0-0)

Målen: 1-0, 2-0 och 3-0 Fredrik Törnqvist, 4-0 Rickard Skogtoft.
Domare: Tobias Bjarnelind, Karlstad.
Publik: cirka 50.

Div 4

Vika-Islingby	2-5
Ostansbo-Djurno S	0-1
Saxdalen-V/G-Gagnef	4-0
Tunabro-Våmhus	1-2
Bullemyren-Kyrnsveden	2-2
Dala-Järna-Avesta	4-2
Avesta	19 15 3 1 63- 16 48
Dala-Järna	19 10 4 5 38- 23 34
Tunabro	19 8 7 4 45- 33 31
Islingby	19 9 4 6 37- 31 31
Ostansbo	19 8 3 8 34- 31 27
Bullemyren	19 7 5 7 48- 45 26
Kyrnsveden	19 6 7 6 37- 32 25
Djurno S	19 6 5 8 30- 48 23
Gagnef	19 5 6 8 30- 33 21
Våmhus	19 4 5 10 27- 42 17
Saxdalen-V/G	19 4 4 11 37- 56 16
Vika	19 4 3 12 23- 59 15

Lars-Erik Forsberg och

Maria Munter har köpt

Ludvika Rävåla 1:56 Ludvika

Rävåla 2:15, Omvägen 13

för 375 000 kr av Else

Ingeborg Andersson

Kris i Saxdalens IF

Föreningen hotas av konkurs och begär ekonomisk hjälp av kommunen

Saxdalens IF, med sitt A-lag i division 4, hotas av konkurs.

Föreningen begär omedelbar hjälp av kom-

munen och ett bidrag på 45 000 kronor för att undvika likvidation.

Det är kostnader förknippade med skötseln

av idrottsplatsen Furuliden som gjort att föreningen hamnat i kris.

SIDAN 15

Lördag 11 september 2004

Sporten

Klippt för Saxdalen?

Idrottsföreningen har hamnat i akut ekonomisk kris och hoppas nu på kommunens hjälp

Bekymrad. Conny Fridlund, kassör i Saxdalens IF, är orolig för föreningens framtid. En snabb hjälp av kommunen är nödvändig för att undvika konkurs.

Foto: ANDERS ABRAHAMSSON/arkivbild

ALLMÄNT/SAXDALEN

Saxdalens IF har hamnat i akut ekonomisk kris och står på randen till konkurs. För att överleva för stunden ställer man sitt hopp till kommunen och ett bidrag på 45 000 kronor.

Föreningen förknippas främst med fotbollen och division 4-laget Saxdalen-V/G, men den har bland annat också skidor och terräng på programmet.

– Det är inte verksamheten som är problemet. Den kostar relativt små pengar. Det är skötseln av idrottsplatsen Furuliden som blivit en tung ekonomisk börda, säger kassören Conny Fridlund.

Saxdalens IF har en anställd med lönebidrag för att sköta Furuliden, samt till viss del också terräng- och skidspår.

Vaktmästaren gör också insatser på Blötbergets IP, som numera enbart används till träning eftersom omklädningsrummen blivit oanvändbara på grund av sönderfrusna vattenledningar.

Med bidragsdelen in-tecknad kostar den anställda föreningen 76 000 kronor årligen.

– Det har blivit så att de 10 procent av lönekostnaderna för den anställda vi ursprungligen skulle stå för, snarare ökat till 25 procent.

Kassören nämner också minskade eller stagnerade bidrag som en orsak till det utsatta ekonomiska läget, som innebär att Saxdalens IF beräknas gå med ett underskott på cirka 125 000 kronor i år.

För att klara det närmaste halvåret ansöker föreningen hos kommunens kultur- och fritidsnämnd om ett bidrag på 45 000 kronor.

– Jag anser att det måste hända något radikalt för att små föreningar ska kunna överleva.

För Fridlund tror att fler föreningar i bygden har samma problem.

– Ett alternativ är att vi säger upp vår anställda vaktmästare och överlämnar planskötseln till kommunen igen.

Han konstaterar att Furulidens gräsplan och löparbanor utnyttjas av eleverna i den intilliggande skolan men att föreningen inte kompenseras för detta av kommunen.

– Lånar vi en maskin av kommunen för skötseln kostar det oss ganska stora pengar, hävdar Conny Fridlund.

Att föreningen på ideell basis skulle ta hand om skötseln av Furuliden ser han som svårast eftersom det i så fall måste ske kvällstid, vilket skulle kollidera med matcher och träningar.

Ett annat sätt att förbättra eko-

nomin, som Fridlund ser det, är att ta ut avgifter av föreningens fotbollsspelare och höja medlemsavgifterna.

– Jag hoppas också att vi kan få till ett krismedvetande hos befolkningen i Saxdalen. Att den på olika sätt försöker stötta oss, inte minst genom att köpa bingo-lotter.

Att hitta sponsorer i Saxdalen är inte lätt:

– Det finns inga företag att uppvakta i byn och de som inte har anknytning till Saxdalen vill hellre synas med sina skyltar i Ludvika.

Fusionen med Vulcanus/Gonäs i Blötberget innebar också en hel del oförutsedda och stora kostnader för Saxdalens IF:

– Men det har vi sanerat nu, påpekar Conny Fridlund.

När det gäller framtiden för Saxdalens IF hoppas kassören att man tillsammans med kultur- och fritidsförvaltningen, medlemmar, bybor, skolan och andra berörda föreningar ska hitta sätt att minska kostnaderna och rationalisera skötseln av Furuliden.

– Det behövs också en handlingsplan för att Saxdalens IF ska kunna överleva på lång sikt.

TORBJÖRN SVENSSON
0240-882 15
torbjorn.svensson@daltid.se

Mohlin ser en möjlig lösning

ALLMÄNT/LUDVIKA

En omfördelning av kommunala bidragspengar och en höjning av det statliga lönebidraget.

Det ser Tommy Mohlin, tillförordnad chef på kultur- och fritidsförvaltningen, som en möjlig väg att hjälpa Saxdalens IF och andra ekonomiskt utsatta föreningar.

För att det är fler föreningar som har bekymmer i kommunen och som kommer att höra av sig till hans förvaltning är Tommy Mohlin övertygad om.

– Taket för det statliga lönebidragen har varit oförändrat, men samtidigt har föreningarna fått avsevärt högre kostnader kopplade till lönebidraget och det är en stor anledning till de ekonomiska bekymren i bland annat Saxdalens IF, säger Mohlin.

Men han har fått indikationer på att en höjning av lönebidraget kan vara på gång.

Vad kan då kommunen göra?

– Det är inte så enkelt. Men man kan ju fundera kring vad man ska ge bidrag till. Man kanske ska utöka stödet till föreningar med egna anläggningar på bekostnad av verksamhetsbidrag.

Tommy Mohlin påpekar att man knappast kan påräkna en höjning av den totala bidragspotten till föreningarna, utan att det i så fall måste ske en omfördelning.

– Men det handlar om politiska beslut.

När det gäller ansökan om 45 000 kronor akut från Saxdalens IF törs Tommy Mohlin lite lova någonting:

– Det blir en sak för ledamöterna i kultur- och fritidsnämnden att ta ställning till.

TORBJÖRN SVENSSON

Omfördelning?

Tommy Mohlin ser en tänkbar lösning för Saxdalens IF. Men den lösningen går ut över andra föreningar i kommunen.

Foto: ANDERS ABRAHAMSSON/ARKIV

Okbart om Saxdalen

Klubbens framtid diskuterades hos kultur och fritids arbetsutskott

ALLMÄNT/SAXDALEN

Som tidningen tidigare berättat befinner sig Saxdalens IF i ett svårt ekonomiskt läge.

På måndagen diskuterades föreningens begäran om extra anslag hos kultur och fritids arbetsutskott.

Det hela utmynnade i att man ska sätta sig och diskutera frågan med SIF-ledningen.

– Vi måste ta en titt på föreningens framtida ekonomiska planer, säger Ingvar Henriksson,

nämndens ordförande.

– Föreningen har hamnat i ett svårt läge, men vi kan givetvis inte pytsa ut pengar utan att ha en aning om hur SIF har tänkt sig att lösa den ekonomiska situation man hamnat i på litet längre sikt.

– Det stora problemet, som vi ser det, är att den här situationen inte är unik för just SIF.

– Det gamla lönebidragssystemet har inte justerats sedan 1991, medan föreningarnas utgifter har ökat. Jag är rädd att det här inte är sista gången våra föreningar hamnar i den här rävsaxen, säger Henriksson, som dock

har ett visst hopp till den utredning som regeringen tillsatt i frågan.

Han menar att reglerna måste ses över om det inte ska landa i ekonomisk katastrof för de föreningar som sköter sina anläggningar med hjälp av personal som lyfter lönebidrag.

Kontakt har tagits med Saxdalens IF och parterna ska prata igenom den uppkomna situationen så snabbt som möjligt, enligt Ingvar Henriksson.

BERTIL DANIELSSON
0240-882 02
bertil.danielsson@daltid.se

Saxdalen-V/G:s kamp i botten fortsätter

FOTBOLL/LUDVIKA

► Tre omgångar återstår i dalafyrserien. Avesta AIK har redan vunnit serien. Frågan är då vilka lag som får ta klivet ned i division 5. Kampen står i första hand mellan tre lag: Vika (15 poäng), Saxdalen-V/G (16) och Våmhus (17).

Saxdalen-V/G tryckte till Gagnef med 4-0 förra helgen och kanske kan den framgången leda till poäng i dag då man möter redan klara Kvarnsveden på bortaplan.

Men som vanligt, när det gäller

Saxdalen-V/G, handlar det vilka spelare som finns tillgängliga.

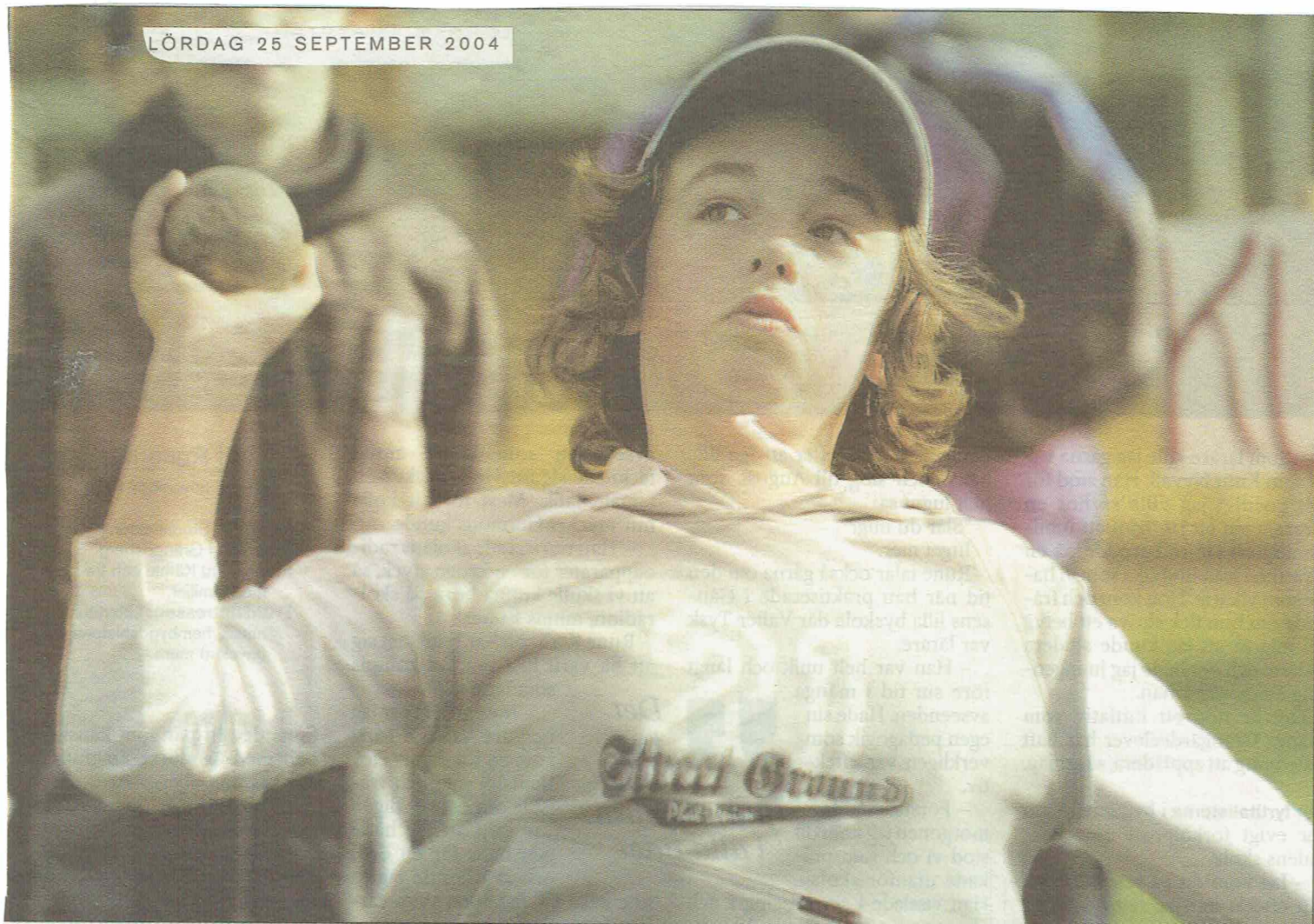
– Mikael Hansson kan inte vara med och så är jag avstängd. Men Marcus "Totte" Olsson är tillbaka och i övrigt är alla friska och hela. Så det ser bra ut, upplyser lagets tränare Lars-Åke Walenstein.

För Östansbo IS handlar det om att spela för äran. Ludvikalaget är på säker mark och möter i dag Avesta borta. Seriesegraren som förra helgen åkte på säsongens

första förlust. Och ÖIS vill säkert öka på den statistiken.

LÖRDAG 18 SEPTEMBER 2004

LÖRDAG 25 SEPTEMBER 2004

I stöten. Det var inget fel på koncentrationen när det unga Grangärde/Säfsnäs gjorde upp på Furuliden. Särskilt kula var kul.

Foto: ANDERS ABRAHAMSSON

MÅNDAG 20 SEPTEMBER 2004

Div 4									
Kvarnsveden-Saxdalen/VG	-	4-	1						
Islingby-Bullermyren	-	3-	1						
Våmhus-Vika	-	3-	2						
Djurmo/S-Tunabro	-	2-	1						
Avesta-Östansbo	-	4-	0						
Gagnef-Dala-Järna	-	1-	1						
Avesta	20	16	3	1	67-	16	51		
Dala-Järna	20	10	5	5	39-	24	35		
Islingby	20	10	4	6	40-	32	34		
Tunabro	20	8	7	5	46-	35	31		
Kvarnsveden	20	7	7	6	41-	33	28		
Östansbo	20	8	3	9	34-	35	27		
Bullermyren	20	7	5	8	49-	48	26		
Djurmo/S	20	7	5	8	32-	49	26		
Gagnef	20	5	7	8	31-	34	22		
Våmhus	20	5	5	10	30-	44	20		
Saxdalen/VG	20	4	4	12	38-	60	16		
Vika	20	4	3	13	25-	62	15		

Olympiska takter i Saxdalen

SAXDALEN

► Vädret var bästa tänkbara både för att bedriva idrottsliga övningar eller "bara" njuta i höstsolen.

På torsdagsförmiddagen var det rent utav olympisk stämning på Furuliden i Saxdalen när eleverna från skolorna i Saxdalen, Sunnansjö, Fredriksberg och Nyhammar mätte sina krafter i kulring, på löparbana och i längdhoppsgrop.

Här fanns sportiga talanger på skilda nivåer, men ett gemensamt drag tyckte man sig kunna spåra hos de unga deltagarna; en viss ambition att bli en Christian eller Carolina.

Saxdalens skola stod som värd för ett arrangemang som hade ett sympatiskt drag efter olympisk förebild: att inte nödvändigtvis

vinna utan mer att delta och kämpa väl.

Eller att ha det allmänt gemytligt i solen.

Fighting faces. Ett par av tävlingarnas blivande olympier i spurtduell.

BERTIL DANIELSSON
0240-882 02
bertil.danielsson@daltid.se

Ny Carro. Av någon anledning (Carolina Klüft?) tycktes flickorna satsa extra intensivt på längdhopp den här gången.

Nu är Saxdalen-V/G illa ute

FOTBOLL/KVARNSVEDEN

Nu pekar det mesta på att Saxdalen-V/G och Vika spelar i division 5 nästa säsong. Båda lagen förlorade i lördags samtidigt som Våmhus vann.

Kvarnsvedens IK vann med 4-1 mot Saxdalen-V/G, som kom till spel utan avbytare och fick två spelare utvisade.

Bara två omgångar återstår i dalafyrn och Saxdalen-V/G är nu fyra poäng efter Våmhus som lig-

ger ovanför nedflyttningsstreck-
et.

Gästernas tränare Lars-Åke Wallenstein fick flera återbud strax före avresan till Kvarnsveden.

– Det fanns inga möjligheter att få tag i ersättare och därför hade vi inga avbytare, upplyste Wallenstein.

Kvarnsveden var inte riktigt på botten i den första halvleken varför Saxdalen-V/G:s taktik att backa hem och kontra blev framgångsrik.

En kvart var spelad när Mats

Naclér gav gästerna ledningen och resten av halvleken hade man inga problem att hålla undan.

KIK:s tränare Tomas Hultgren tog i pausen ett allvarligt snack med spelarna.

– Vi har inget att spela för, men vi måste ju ändå göra vårt, var Hultgrens budskap.

Och scenförändringen blev total i den andra halvleken, något som Saxdalen-V/G i högsta grad hjälpte till med.

Kvitteringen följdes av Torbjörn Sjöbergs 2-1. Efter det må-

let blev, med bara några minuters mellanrum, Mustafa el Hachmi och Kim Madsen utvisade.

– Efter det hade vi inga problem. Det blev rena transportsträckan, tyckte Hultgren.

Kollegan Lars-Åke Wallenstein kunde bara konstatera faktum och tillägga:

– Nu blir det svårt att ordna nytt kontrakt.

KVARNSVEDEN-SAXDALEN-V/G 4-1 (0-1)

Målen: 0-1 Mats Naclér, 1-1 Mikael Larsson, 2-1 Torbjörn Sjöberg, 3-1 Björn Jonasson, 4-1 Magnus Taavo.

Div 4

Gagnef-Avesta	1-2
Vika-Djurmö/S	2-1
Saxdalen-V/G-Islingby	5-2
Tunabro-Ostansbo	5-1
Bullermyren-Våmhus	2-4
Dala-Järna-Kvarnsveden	3-1
Avesta	21 17 3 1 69- 17 54
Dala-Järna	21 11 5 5 42- 25 38
Tunabro	21 9 7 5 51- 36 34
Islingby	21 10 4 7 42- 37 34
Kvarnsveden	21 7 7 7 42- 36 28
Ostansbo	21 8 3 10 35- 40 27
Bullermyren	21 7 5 9 51- 52 26
Djurmö/S	21 7 5 9 33- 51 26
Våmhus	21 6 5 10 34- 46 23
Gagnef	21 5 7 9 32- 36 22
Saxdalen-V/G	21 5 4 12 43- 62 19
Vika	21 5 3 13 27- 63 18

Bara förlorare...

Saxdalen-V/G spelade bort Islingby – men trillar själv ur fyran

FOTBOLL/SAXDALEN

Det var två förlorare som lämnade Furulidens fotbollsplan i lördags eftermiddag – Saxdalen-V/G, som nästa år spelar division 5-fotboll, och motståndarna Islingby IK, som spelade bort chansen till division 3-kval.

Att den överraskande vinsten med hela 5-2 inte hade någon betydelse sved förstas hos hemmaspelarna, när de nåddes av rapporten att Våmhus besegrat Bullermyren på bortaplan.

Samtidigt konstaterade Björn Juhlin, Islingbytränaren, att den darriga insatsen på Furuliden visade att hans lag inte har i ett kval att göra.

– Det är tungt efter den fina höst vi gjort att vi åker ur, påpekade Lars-Åke Wallenstein, spelande tränare i Saxdalen-V/G.

Trots en liten spelartrupp och att Wallenstein till den här matchen tvingades plocka in ett par otränade spelare från veteranlaget förmådde Islingby inte manövrera ut sina motståndare.

Med het vilja och bra kontringspel vann nedflyttningslaget Saxdalen-V/G synnerligen välförtjänt mot ett uddlöst Islingby.

– Vi hade ju inte en målchans i andra halvlek. Killarna hade ingen speed alls. Det verkade dåligt ställt med koncentrationen i dag, summerade Björn Juhlin.

Så visst har tränaren Pontus Norrström en del att jobba med.

Han tar nu över det fulla ansvaret för Islingby medan hans mentor, Björn Juhlin, övergår till ett annat tränaruppdrag.

Saxdalen-V/G chocköppnade mot ett trögstartat Islingby genom att göra 2-0 under matchens första sju minuter.

Innan en minut hade gått stod det 1-0, sedan Fredrik Holmberg krokats i ett genombrott och Roger Nilsson slagit straffen i mål.

Kort därefter, på en hörna från Lars-Åke Wallenstein, slängde sig Fredrik Törnqvist fram i straffområdet, och knoppade in 2-0 – mycket snyggt.

Hemmaspelarna jobbade hårt och Islingbyspelarna hade stora problem att hitta några ytor. Och de flesta närmakerna vanns av Saxdalen-V/G.

Ändå fick Islingby kontakt, när Erik Nilsson nickade in en hörna efter en kvart.

Och efter en halvtimme var det utjämnat, då Johan Wedberg höll sig framme.

Kanske var vändningen på gång?

Nej då, bara minuter senare återtog Saxdalen-V/G ledningen, när Tobias Selkman efter en mönsteranfall stötte in 3-2.

Trots att Islingby hade mycket att spela för förmådde man inte ta kommandot. Det var för plottigt spel och för mycket felpass.

Saxdalen-V/G spelade effektivt och i andra halvlek kontrade man sig till flera farligheter, varav två resulterade i mål.

Tobias Selkman jobbade fram bollen till 4-2, inslagen av Mats

Lågflygning. Fredrik Törnqvist gjorde ett snyggt mål när han på låg höjd språngnickade in 2-0 på en hörna efter sju minuters spel.

Foto: GUNNE RAMBERG

Naclér, 41-åringen, som gjorde ett stort jobb på topp – kvick, bollsäker och arbetssam.

Islingbymålvakten Björn Lindström hade mycket att göra och var överlägset bäst i sitt lag.

Med minuten kvar kunde han dock inte rädda Mats Naclérs lobb, som innebar 5-2.

– Det känns jättetråkigt trots vinsten. Jag tycker vi har visat under hösten att vi har ett lag som håller för division 4, sa Christer Fridlund, lagledare i hemmalaget.

Pelle Runnberg, 38-åringen, kallades in från veteranlaget och klarade sin uppgift som ytterback galant.

Men det var många som gjorde det bra i hemmalaget. Och fram-

för allt var det viljan som imponerade. Klassen skulle Islingby normalt ha stått för men den lys-te med sin frånvaro den här gången.

– Förutom Björn (Lindström) i målet var det bara "Abbe" (Sabaly) som får godkänt i dag, tyckte Björn Juhlin.

TORBJÖRN SVENSSON
0240-882 15
torbjorn.svensson@daltid.se

SAXDALEN-V/G-ISLINGBY 5-2 (3-2)

Målen: 1-0 (1) Roger Nilsson (straff), 2-0 (7) Fredrik Törnqvist, 2-1 (15) Erik Nilsson, 2-2 (32) Johan Wedberg, 3-2 (37) Tobias Selkman, 4-2 (65) och 5-2 (89) Mats Naclér.
Utvisning: (85) Niklas Johansson, Islingby.
Domare: Mikael Lindfors, Avesta.
Publik: cirka 40.

DÖDA

Vår älskade pappa

Jan Lindgren

* 23 mars 1944

Har hastigt lämnat oss

Saxdalen
den 29 september 2004

Susanne

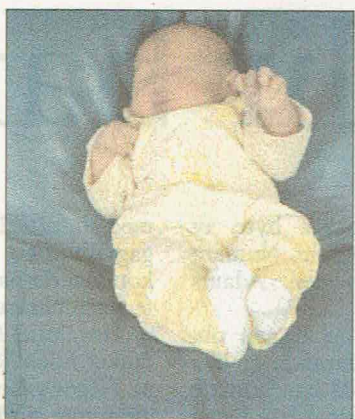
Frederick

Anna-Karin

Syskon, övrig släkt
och vänner

Jag vet att jag aldrig
kommer leva hundra år.
Jag nöjer mig med en
minut
bredvid dig om det går
Bo Kaspers

Begravningen äger rum i
Ludvika Ulrika kyrka
fredag den 29/10 kl
13.30. Efter akten inbju-
des till minnesstund i
Församlingssgården. Var
vänlig anmäl deltagande
till Fonus tel. 0240-
105 03 senast den 26/10.

Maria-Helena Gardemeister, Saxdalen, fick den 1 oktober en son som heter Christoffer. Han var 46,5 cm lång och vägde 3 280 gram. Storebror heter Sebastian.

Tio mål när Saxdalen-V/G föll mot Våmhus på bortaplan

FOTBOLL/VÅMHUS

► Våmhus avslutade division 4-säsongen med ett målfyrverkeri.

Saxdalen-V/G besegrades nämligen med 6-4.

Våmhus rivstartade och ledde med 3-1 efter en kvart.

Gästerna repade dock mod och gick ikapp till 3-3.

– De hade mycket boll ett tag när de kvitterade, sa tränaren Per-Arne "Pirro" Backsell.

– Det var en öppen match. Alla ville anfalla och hemjobb var det inte tal om.

– Det var nog en kul match att titta på. Det svängde hit och dit

hela tiden, kommenterade hemmatränaren Backsell.

Våmhus gick upp till 5-3 en bit in i andra halvlek men gästerna reducerade.

När Mattias Rögilds sedan gjorde 6-4 och sitt andra mål för dagen var matchen avgjord.

– Sett till 90 minuter vann vi

hur rättvist som helst, summerade "Pirro" 6-4-matchen i lördags.

VÅMHUS-SAXDALEN-V/G 6-4 (3-1)

Målen: 1-0 Tomas Nord, 1-1 Fredrik Törnqvist, 2-1 Stefan Eklund, 3-1 Tomas Nord, 3-2 Mats Naclér, 3-3 Fredrik Törnqvist, 4-3 Daniel Nyström, 5-3 Mats Rögilds, 5-4 Mustafa El Hachni (straff), 6-4 Mattias Rögilds.

Cruisingen gick till Fredriksberg

FREDRIKSBERG

Höstskogens starka färger och solglittret som speglar sig i vattnet fick i söndags konkurrens om uppmärksamheten i Fredriksberg.

Utanför Vildmarksbagarn sken och blänkte tio veteranbilar i kapp med höstprakten.

Classic wheels club från Ludvika anordnade en spontan höstavlutningstur för några av sina medlemmar.

– Det var så vackert väder så det passade bra att åka på en tur. Vi ringde runt och det blev en spontanarrangemang. Man skulle kunna säga en höstavlutning för vår klubb. Snart ställer nog många in sina veteranbilar för vintern, säger Hans Boman från Saxdalen.

Alla som har en veteranbil, det vill säga ett fordon som är äldre än 30 år, kan vara med i föreningen. Varje år arrangeras en rad olika aktiviteter, både spontana utflykter som denna och större evenemang.

– Det är en väldigt trevlig hobby att syssla med veteranbilar. Det väcker upp gamla minnen och man får mycket uppmärksamhet. De här bilarna är riktiga bilar, inga plastlådor som dagens fordon, konstaterar några av medlemmarna som skäl till varför man ska åka veteranbil.

Trädgården fylldes snart av fikasugna som passade på att njuta

TISDAG 28 SEPTEMBER 2004

Glidare. Hans och Inger Boman, Saxdalen passade i söndags på att ta en "höstcruise" till Fredriksberg i sin blänkande veteranbil som avslutning på veteranbilssäsongen.

MIRIAM LEE HERMANSSON

ta av den varma höstsolen.

På parkeringen utanför beundrades kromet och glansen av förbi-passerade som nog gärna skulle ha följt med på en avslutningstur.

Innan regnmolnen hopat sig vände bilkaravanen hemåt till de väntande vinterförvaringsplatserna. Men när vårsolen tittar fram igen kommer med all

sannolikhet veteranbilarna från Ludvikaområdet att synas ute på vägarna igen.

MIRIAM LEE HERMANSSON

TORSDAG 7 OKTOBER 2004

Nöjd. Här vid Jägarnäsvägen låg det tidigare mängder med gammalt virke på ett stort område. Ägarna har städlat ordentligt, konstaterar Gunvor Jakobsen vid kommunen.

Foto: THOMAS ISAKSSON

Saxdalen-V/G kan bli Saxdalens IF

FOTBOLL/SAXDALEN

Efter två säsonger under det gemensamma namnet Saxdalen-V/G kan det bli så att Saxdalens IF blir ensamt kvar nästa år.

– Vi får se vad som händer. Vi ska ta en diskussion om saken i styrelsen inom kort, säger Christer Fridlund, ordförande i klubben och även lagledare för A-laget.

Framlidne Lars-Olof Nilsson var i många år mannen bakom fotbollen i V/G (Vulcanus/Gonäs)

och Blötberget. Så gott som allt i klubben skötte den färgstarke företagsledaren.

Han var också med och jobbade fram samgåendet med grannklubben Saxdalens IF.

Någon som kunde ta vid efter Nilssons bortgång fanns inte i Blötberget och när vattensystemet i omklädningsrummen på Blötbergets IP frös sönder i vintras blev anläggningen i praktiken obrukbar.

Visserligen fortsatte Saxdalen-V/G att förlägga vissa träningar till Blötberget under säsongen men samtliga matcher spelades

på Furuliden i Saxdalen.

– Det känns som om kopplingen till Blötberget inte finns kvar längre, kommenterar Fridlund.

Namnfrågan är en sak som kommer upp på styrelsens bord inom kort.

En annan är tränarfrågan. Om Lars-Åke Wallenstein fortsätter som tränare är därmed oklart.

Fridlund uppger att han har fått positiva besked från flera av spelarna, trots degraderingen till division 5.

Bland annat har veteranerna Mustafa El Hachmi och Mats

Naucér, som båda passerat 40, sagt att de tänker fortsätta.

Däremot har Roger Nilsson meddelat att han lägger av.

Den ansträngda ekonomin i Saxdalens IF är en annan viktig fråga, där klubben begärt hjälp hos kommunen.

– Vi har en dialog med kultur- och fritidsförvaltningen och jag hoppas att de kan hjälpa oss, säger SIF-ordföranden Christer Fridlund.

TORBJÖRN SVENSSON
0240-882 15
torbjorn.svensson@daltid.se

FREDAG 15 OKTOBER 2004

MÅNDAG 4 OKTOBER 2004

Div 4

Gagnef-Kvarnsveden	3-1
Våmhus-Saxdalen/VG	6-4
Östansbo-Vika	4-2
Islingby-Dala-Järna	4-2
Djurmo/S-Bullermyren	0-4
Avesta-Tunabro	7-1
Avesta	22 18 3 1 76-18 57
Dala-Järna	22 11 5 6 44-29 38
Islingby	22 11 4 7 46-39 37
Tunabro	22 9 7 6 52-43 34
Östansbo	22 9 3 10 39-42 30
Bullermyren	22 8 5 9 55-52 29
Kvarnsveden	22 7 7 8 43-39 28
Våmhus	22 7 5 10 40-50 26
Djurmo/S	22 7 5 10 33-55 26
Gagnef	22 6 7 9 35-37 25
Saxdalen/VG	22 5 4 13 47-68 19
Vika	22 5 3 14 29-67 18

MÅNDAG 4 OKTOBER 2004

Bouleslut i Saxdalen

SAXDALEN. Saxdalens boulegång har avslutat säsongen med ett klubbmästerskap. Segern togs hem av Birgitta Råttis före nybörjaren för året Ingvald Runkvist. Trea blev Inez Graaf, som vann över klubbmästaren för året. Efter avslutad tävling blev det smörgåstårter och prat om säsongen som gått. Saxdalengänget konstaterade att man är tillfreds med sitt resultat i bouleserien och lovar att till våren komma rejält laddat.

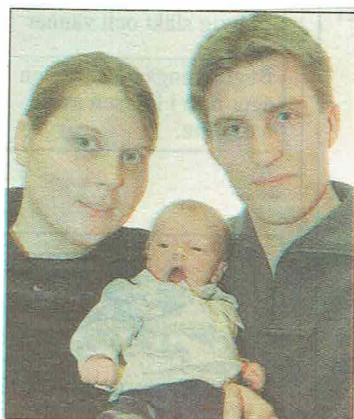
ONSDAG 6 OKTOBER 2004

DalaKraft Pojkar 13 Grupp 5						
Säfsnäs	12	8	3	1	55-	24 27
Ludvika 1	12	8	1	3	69-	28 25
Smedjebacken	12	8	0	4	56-	26 24
Saxdalen/G	12	6	2	4	37-	41 20
Östansbo	12	5	2	5	30-	36 17
Säter	12	2	0	10	30-	49 6
Söderbärke	12	1	0	11	19-	92 3

DalaKraft Pojkar 10 Grupp 7						
Avesta 1	12	9	1	2	98- 25	28
Ludvika 3	12	9	0	3	61- 20	27
Hedemora blå	12	7	2	3	62- 45	23
Ludvika 2	12	6	2	4	52- 40	20
Nyhammar	12	3	2	7	31- 59	11
Smedjebacken	12	1	3	8	27- 73	6
Saxdalen-VG	12	1	2	9	36-105	5

TISDAG 19 OKTOBER 2004

Maj Hermansson har köpt Ludvika Rävåla 2:14 för 140 000 kr av Elimförsamlingen.

Eleonor Wallin och Patrik Hedlund, Ludvika, fick den 28 oktober en son som heter Martin. Han vägde 3 840 gram och var 51 cm lång.

Gränjefolk kan vara olika sorters individer: Infödda, inflyttade, utflyttade Grangärdebor. Under den här vinjetten får ni träffa ett antal av dessa och ta del av deras tankar om stort och smått och – givetvis – sin hembygd.

Sigrid satte färg på gränjefolket

Grangärdeborna var ett tämligen färglöst släkte fram till pingsten 1948.

Det var då de fick sin hembygdsdräkt officiellt invigd.

Tacka Sigrid Haag för det.

Sigrid Haag

Det var högtidligt värre i den lokala helgedomen och Lindbergs Eriks filmkamera surrade som en bisvärm.

Man kan se resultatet av hans skaparmöda på den film som gavs ut av hembygdsföreningen för ett par år sen. Det formligen kryllar av masar och kullor i den nyskapade dräkten och som pricken över i: ser man hela gänget samlade hos författaren Ivan Oljelund på Gasenberget, en scen som verkar iscensatt av turistrådet.

– Han var väldigt intresserad av Grangärde-dräkten, minns Sigrid.

Det var Sigrid som gick i bräsch för att den definitiva Grangärde-dräkten ser ut som den gör. Grön och grann.

Hon skapade dräkten i någonting som kan kallas ilska. Om man vill uttrycka sig elegant.

– Far hade ropat in en Rätt-

viksdräkt på auktion och den hade jag när vi dansade i folkdanslaget i Saxdalen, eller Rävvala som det hette då. På den tiden tog var och en de dansdräkter de hade och det var inte mer med det, berättar Sigrid.

– Så kom vi uppåt Dalarnas och när vi hade dansat färdigt så kom det en pojkspoling fram och sa att jag dansade i "falsk" dräkt, eftersom jag inte var från samma ställe som dräkten. Då var jag sinnu och bestämde mig för att aldrig mer krypa i den dräkten. Jag repa' humor.

– Jag bestämde mig för att göra en egen dräkt från Grangärde, så enkelt var det, säger Sigrid.

Den dräkt som hon skapade blev en del av hennes egen historia. Hon vann Ludvikas kulturpris 1977. Om utnämningen ska fram till det var det nog också en bidragande orsak att de lagt ner en stor del av sin fritid på Saxdalens Folkdanslag.

Men nog är vi många som skänker 99-åriga Sigrid, född Jacobsson, en extra tanke när vi ser den vackra dräkten på Sunnansjö hembygdsgård eller kyrkvallen i Grangärde på midsommardagen varje år.

– Jag ville göra en dräkt som berättade om vår hembygd, berättar hon. All den här fina grönskan och sjöarna ville jag ha med i färgsättningen, berättar Sigrid.

Den officiella beskrivningen av dräkten förefaller ihopkommen

av en Bengt Grive i toppform.

Sigrid Haag är antagligen nöjd med formuleringar som "Många Grangärdesymboler finns i de olika plaggen; silverfärgen för sjöarna, järnmärket för malmen och granarna från sockenvapnet. Sockenvapnet har för övrigt kopierats i kvinnornas kjortelväska. Den gröna färgen symboliserar de öppna fälten och går bland annat igen i kvinnodräktens livstykke samt i bindmössans gröna siden. Samtliga knappar och spännen är av tenn".

Så elegant kan man beskriva en dräkt tillkommen i gamla Rävvala.

Dräkten blev väldigt omtyckt och det är roligt att se, säger hon.

Sigrid – 100 år 14 juli nästa år – har fortfarande flinka fingrar.

Det är på hennes verkliga "hemmaplan" vi träffar henne, hos Anita Sjöberg på terapin vid Solgärdets servicehus.

– Jag är här nere varje dag. Det är bra att dom har ordnat det här för oss, så vi har nånting att göra. Det blir långsamt att inte ha en syssla, säger Sigrid mitt i stickningen.

Nu handlar det om såna där små pillriga rutor som blir en kudde om det blir som det är tänkt. Det brukar det bli när Sigrid får grepp om stickorna.

Det är ingen idé att fråga vilket

Fakta | Sigrid Haag.

Bor: På servicehuset Solgärdet i Sunnansjö.

Född: 1905 i Saxdalen

Yrke: Pensionerad hemmafru.

Familj: Änka, en dotter med familj

Intressen: Handarbete.

alster i ordningen det är som växer fram medan doktor Floréns pojter, Bengt, 88, underhåller med sina eskapader bakom flygplansnsspakarna.

Det var länge sen Sigrid tappade ordningen och det beror inte på att minnet klickar på denna 100. Snarare är det så att hon är ovanligt flitig i nyporna.

– Det är handarbete och bingo och så spelar vi kort. Maja, anförtror oss Sigrid. Självaste Nicke Nyström har varit här och spelat med Sigrid och terapigänget. Han blev inte Maja.

Teve tittar hon mycket på. – Jag tittar på allting, förklarar hon rappt.

Och det har hon stort nöje av, blir följdfrågan.

Svaret kommer blixtnabbt och definitivt:

– Nejdu!

Terapin är favoritstillhållet, det behöver man inte många minuters samspråk för att konstatera men hon skrattar bort vårt halvhjärtade förslag om att starta ett Sol-

gärdets Folkdanslag (med Grangärde-dräkt, förstås).

Man kan, utan våldsammare överdrift, påstå att folkdanslaget, det var hennes och Einars livsverk.

Hon var gift med snickaren Einar – med i praktiskt taget allt som rörde sig i Saxdalen – från 1935 tills han gick ur tiden 1983.

Då hade de båda alltså fått officiellt kvitto, genom kulturpriset, på de kulturella insatser de gjort för bygden.

Einar och Jacobssons jänta från Malbacken är för evigt inskrivna i den lokala kulturhistorien.

Det är synd att statuten för kulturpriset tillåter att dela ut det två gånger till samma person.

Annars skulle nog 99-åriga Sigrid ligga bra till i egenskap av trivselsfaktor på Solgärdet.

En sån utmärkelse skulle inte sitta som en smäck.

Snarare som en bindmössa av grönt siden.

Text

BERTIL DANIELSSON
0240-882 02
bertil.danielsson@daltid.se

Foto

ANDERS ABRAHAMSSON
0240-882 38
anders.abrahamsson@daltid.se

Ärliga tjuvar hos Esstvätt

– stulen lastbil lämnades tillbaka

SAXDALEN

Ärliga lastbilstjuvar var verk-samma i Saxdalen under nat-ten till torsdagen. Okända personer bröt sig in på Ess-tvätt, lyckades hitta en reserv-nyckel och körde iväg med företags största lastbil, en 14-tons Volvo 614. Efter en färd på cirka 15 mil återläm-nades lastbilen till ägaren.

Det något märkliga lastbilslånet uppdagades när personalen kom till arbetsplatsen på torsdags-morgonen. Delägaren Nils-Erik Larsson såg att ett fönster hade brutits upp och att det hade varit inbrott i lokalerna. Han blev även snart varse att den stora lastbilen hade varit på drift.

– Den har gått med fullt lass, konstaterar Larsson som genast

noterade att det var skräpigt på golvet i det täckta lastutrymmet.

– Det syntes tydligt att de hade lastat och fraktat för vi håller alltid bilarna rena. Det skulle inte för-våna mig om de tömt någon villa eller sommarstuga, säger han.

Larsson kontaktade polisen och förväntade sig att en patrull skulle komma till platsen. Men det hela begränsades till att en an-mälan togs upp per telefon.

– Polisen var inte intresserad av att komma hit och säkra några spår, fortsätter han märkbart be-sviken.

Enligt Larsson fanns både i lokalerna och lastbilen såväl fot-avtryck som fingeravtryck som, om de hade säkrats, skulle kunna binda en eller flera gärningsmän vid brottet.

För att ta sig in i den låsta lastbilen

har de okända bearbetat ena dörr-låset. När det misslyckades monte-rade man försiktigt bort en sidoruta som lämnades kvar på platsen.

– Sammantaget kommer det här att kosta mig 10 000 kronor i självrisker men samtidigt kan det vara någon annan som har blivit av med grejer för 100 000 i någon villa, fortsätter Larsson.

– De som har gjort det här mås-te vara inblandade i något stort. Varför annars så iskalla om man inte gör en bra förtjänst. För man kör ju inte sitt eget flyttlass med de risker som det här innebar, slutar Larsson som gärna vill veta om någon kan ha gjort iakttagel-ser som kan sättas i samband med det olovliga brukandet.

FREDDY NYLUND
0240-882 05
freddy.nylund@daltid.se

TISDAG 2 NOVEMBER 2004

Niklas Bagger och Kristina Engblom har köpt Ludvika Rävåla 2:175, Oxbrovägen 50 för 385 000 kr av Ellen Viktoria Karlsson.

TISDAG 9 NOVEMBER 2004

Jenny Holmberg har köpt Ludvika Rävåla 2:167 för 33 000 kr av Maj-Britt Holmberg.

Ett stort Grattis på 4-årsdagen önskar vi Jeanette Heed-Dahlman i Saxdalen. Kramar från Mormor, Moster, Morbror.

TISDAG 16 NOVEMBER 2004

Göran Gudmundsson och Katarina Rehn har köpt Ludvika Rävåla 1:45 för 110 000 kr av Betty Karlsson.

Boyan Edén har köpt Ludvika Rävåla 2:145, Malmslagarvägen 11 för 330 000 kr av Emma Karlsson och Anders Karlsson

LÖRDAG 13 NOVEMBER 2004

Försvinner från fotbollskartan

Blötberget vit fläck när Saxdalen-V/G blir Saxdalens IF

FOTBOLL/SAXDALEN

I två säsonger har klubb-namnet varit Saxdalen-V/G, men från årsskiftet kommer division 5-klubbens namn att enbart vara Saxdalens IF.

Det beslutet tog styrelsen i Saxdalens IF på ett möte i veckan.

– Vi har meddelat namn-förändringen till Dalarnas Fotbollförbund, påpekar Christer Fridlund, fotbolls-ordförande i SIF.

Fotbollsplanen i Blötberget kom-mer dock att även fortsättnings-vis klippas och skötas av Sax-dalens IF och användas för trä-ningsändamål.

Men matcharena blir Furuliden i Saxdalen och därmed raderas i praktiken Blötberget ut från fot-bollskartan, där IF Vulcanus varit den samlande idrottsföreningen i byn och som förutom fotboll också haft ishockey på program-met. Om det sistnämnda minner för övrigt fortfarande rinken in-till fotbollsplanen i byn.

När fotbollen försvinner finns därmed bara längdskidor i blyg-sam skala kvar hos IF Vulcanus.

Anledningen till att SIF-styrel-sen valt att ta bort Vulcanus/Go-näs ur klubbnamnet är att man anser att det inte längre finns nå-gon naturlig koppling till Blöt-berget kvar.

Saxdalens IF begärde tidigare i höstas ekonomisk assistans av kommunen och diskussionerna i frågan pågår fortfarande.

– Det kan bli så att skötseln av Furuliden får gå tillbaka till kom-munen, säger Fridlund.

När det gäller tränarfrågan för A-laget är ingenting klart ännu.

– Vi vill gärna att Lars-Åke Wallenstein fortsätter som spe-lande tränare, men vi tittar också på andra alternativ, upplyser Christer Fridlund.

Ett nyförvärv är redan klart. Namnet är Joakim Höglund, en 24-årig försvarsspelare från Ma-lå, utanför Skellefteå, som fått jobb i Ludvika och skrivit på för Saxdalens IF.

TORBJÖRN SVENSSON
0240-882 15
torbjorn.svensson@daltid.se

Fotnot: Fusionen Saxdalen-V/G blev ett faktum inför 2003, då de båda grannklubbarna gick sam-man för att få tillgång till fler spe-lare. V/G hade i sin tur sitt ur-sprung i ett samgående längre tillbaka mellan IF Vulcanus i Blötberget och Gonäs IK.

Sista säsongen. Fusionen Saxda-len-V/G försvinner vid årsskiftet och för Tobias Gustavsson (i vit tröja) och hans kompisar är det Saxda-lens IF som gäller nästa år. Bilden är hämtad från en match mot Aves-ta AIK i somras på Furuliden.

Foto: GUNNE RAMBERG/ARKIV

Christer Fridlund.

TORSDAG 18 NOVEMBER 2004

2 "En liten hälsning från årets vedhög, som är en prydlig 20-kubikare och på bilden ligger på tork i den ljuvliga somma-ren." Det sänder oss trav-byggaren Leif Rosén på Saxenvägen 4 D i Sax-dalen. Han berättar också att den nu är inplockad i vedboden och klar att elda med i pannan, för att hålla värmen i vinter.

Gränjefolk kan vara olika sorters individer: Infödda, inflyttade, utflyttade Grangärdebor. Under den här vinjetten får ni träffa ett antal av dessa och ta del av deras tankar om stort och smått och – givetvis – sin hembygd.

Inget får stälp på Stälpet Persson

Persson föddes på den tiden folk hette Birgitta, Roland, Barbro och Bertil.

Ingrid och Gunnar valde att kalla honom Rolf. Nu säger vi mest Stälpet efter födelsehemmet.

Saxdalen

– Varför det heter Stälpet? Jag vet inte om det är sant, men det talas om att just där där mina föräldrar byggde hus, efter gamla genomfartsvägen i Sörbyn, ska en hästskjuts med likkista har gjort ett stälp (Tippat omkull på gränjemål), säger Rolf Gunnar Persson när vi sitter och vråker i oss leverpastejmackor hemma i köket på Malbacken i Saxdalen.

Här bor han tillsammans med hustru och hästarna Kalippo och Troll-Barry.

För undvikande av missförstånd och hysterisk mediadebatt ska redan nu avslöjas att han bara är god vän med hästarna.

Men de styr hans liv med stadig hov, erkänner han.

Som så många andra har han alltså blivit hästbiten, ryktas det.

Det är typiskt för gamla bollspare. Själv hade Fete Redaktör en gammal klubbkompis i LFF:s juniorlag 1960 som också hamnade på idrottens bakgård och började syssla med ekonomi och charkuteri – alltså trav – med viss framgång. Han hette Olle Goop...

För Stälpet Persson var det här med boll någonting som han ärvde efter pappa Gunnar, en gång tung center i såväl Saxdalens som Nyhammars Idrottsföreningar.

– Jag måste ha haft det där med fotbollen i blodet och det kom tidigt in i mitt liv. Redan första rasten i skolan på Nyhem – vi bodde i Östanbjörka då – lyckades jag sparka in bollen genom en ruta i skolhuset, skrattar han.

Jag får en känsla av att det är det enda han minns från skoltiden, men kan givetvis ha fel.

– Nej, nåt läshuvud har jag aldrig haft, säger han vid påtären. Jag slutade efter första terminen i realskolan i Grängesberg och började jobba.

Sen har det inte blivit många dagar av lättja för den idrottstokige rävvälningen som hunnit med långa karriärer med fotbolls- och hockeyrör på fötterna.

– Bland annat har jag tolv år som gruvarbetare innan jag blev smed och reparatör hos Ludvika kommun där jag så småningom blev förmån innan sjukdomen slog till.

1992 drabbades han av cancer, ännu ett exempel på att en fullt frisk, ett fysiskt praktexempel till karl inte heller går säker när det gäller sjukdomar.

– Nu har jag varit på en tioårs-kontroll och det verkar vara i sin ordning. Visst är det dramatiskt med sjukdom, men hur det än är

Fakta | Rolf Gunnar Persson

Född: 1942 i Saxdalen.

Bor: Malbacken Saxdalen.

Yrke: Sjukpensionär.

Familj: Sambo, två söner, fem barnbarn.

Intressen: Ishockey, fotboll, trav.

så lär man sig någonting när det händer. Man får en annan syn på livet och skaffar sig andra värderingar, säger han.

Han sticker inte under stol med att han hade en förstklassig kurtator in på knutarna.

– Det var en underbar rehabilitering att syssla med Kalippo (hingsten) under den där tiden.

Fast det kanske var att gå till överdrift det en veckotidning gjorde när de var hit och gjorde ett reportage. De fick det att framstå som om hästen var min bästa läkare. Om jag hade varit läkare på Akademiska sjukhuset och fått läsa den historieskrivningen, skulle jag inte blivit glad...

Rolf Persson har alltid varit hästintresserad men under hans mest aktiva tid trängdes det intresset undan av en lång karriär i såväl fotboll som ishockey. Han var både aktiv och tränare i båda sporterna i bland annat Saxdalen, Nyhammar, Vulcanus, Grängesberg och Ludvika.

– Fem vintrar körde jag häst i skogen uppe vid Hedtjärn efter att jag slutat skolan, berättar han.

– Jag var tillsammans med min morbror Ivar Karlsson.

Många minns den glade dragspelaren från Östanbjörka som genom sitt energiska spelsätt gick under namnet "Ryck – och – slit från Östanbjörka" i bygden.

Rolf Persson är alltså av den glada släkten Karlsson med rötter i Grangärde-Hästberg.

– Morfar var Slogsved-Axel och det vimlar av glada spelmän – och kvinnor i släkten.

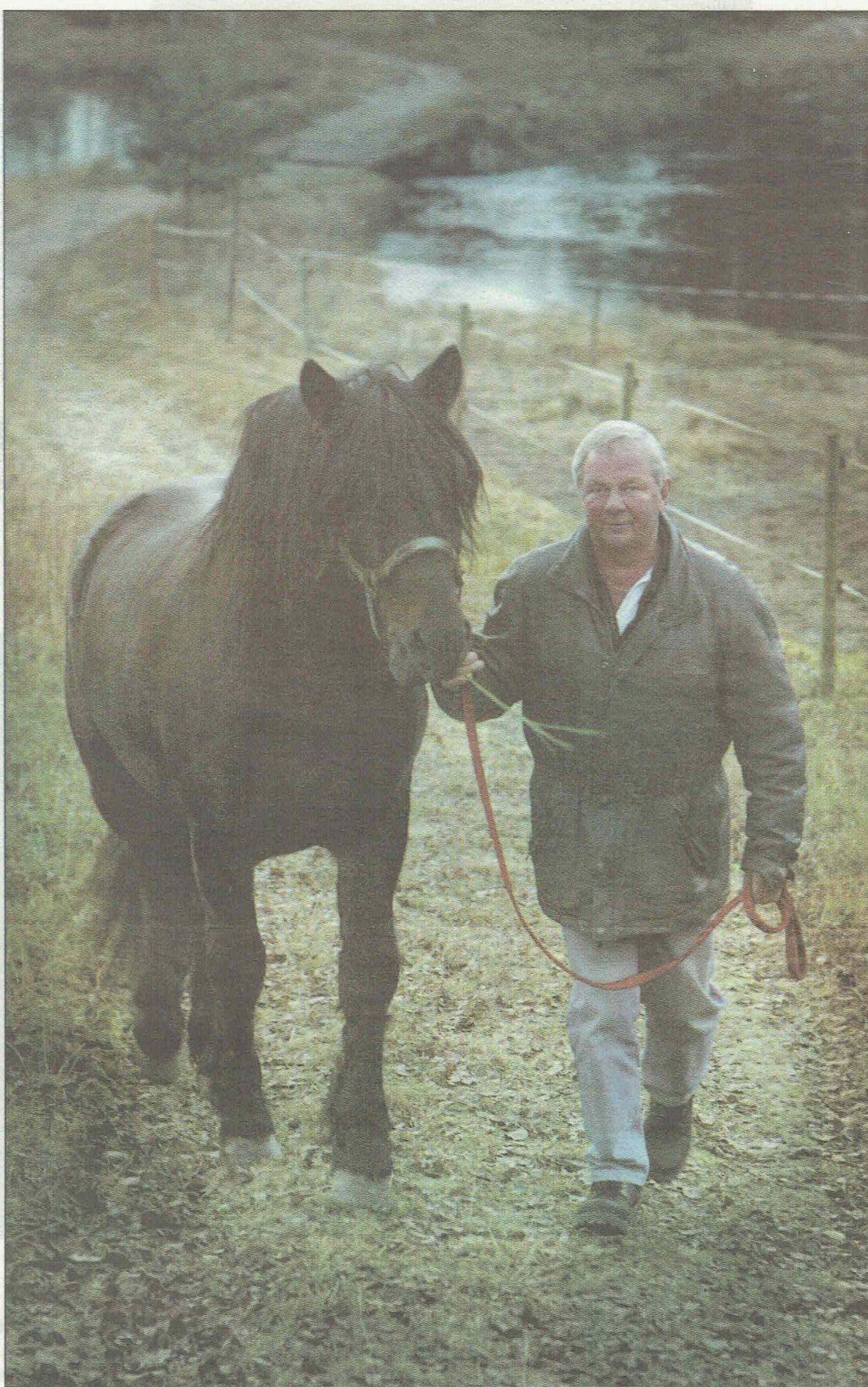
Ivar, Harry, Rickard, Tyra, Gunborg, Lena, Maria. Det låter mycket och gärna om hästbergs-släkten i Östanbjörka.

– Vi hade kusinträff, med alla sjutton kusinerna, för ett tag sen och det var ingen ledsam tillställning, skrattar han.

Men det har inte alltid varit uppåtvridna mungipor i huset hos Perssons. 1952, när Rolf var tio år, blev han faderlös under dramatiska former.

Tåget körde på Gunnars lastbil längst bort i Östanbjörka.

Just den dagen var tåger förse-nat och dessutom var sikten skymd i kurvan strax söder om kollisionplatsen.

Genom en lycklig slump klarade sig Rolfs kusin Sven undan äventyret.

– Han var med far och åkte och när dom kom längst bort i byn, vid Nybo-Daniels, hoppade Sven ur och sprang in för att äta. Strax efteråt small det, berättar han.

Mamma Ingrid blev ensam med fyra barn, en tuff tid, minns han.

För att återgå till idrottslivet kan nämnas att han tillhörde den klassiska ishockeyårgången 1966 i Ludvika FfL, den som snubblade på skridskoremmarna på väg mot en plats i hockeys finrum och så snöpligt föll när en av lagets verkliga stjärnor, målvakten Tommy Schönning, gjorde en "Tommy Salo" i den avgörande matchen på Hillängens människensrink och fumlade in den avgörande pucken efter att ha varit lagets verkliga kvalhjärta så långt.

I den där kvalserien fick Rolf Persson också verkligen klart för sig varför det hette kval. Många

minns rubrikerna än i dag. Man skulle upp till Norrland och spela. Resan gick med tåg och slutade med att hela styrelsen fick obegränsat matchstraff.

– Det blev onödigt roligt, berättar han. Resan gick inte enligt de goda råd som Rekord-Magasinet ständigt gav i sina spalter. Avhållsamhet var knappast lösenordet till berättigade till fribil-jett till den sovagnen. Sömn var inte heller den vanligaste sporten i kupén.

När man så småningom lämnade tåget, sänkte en papiljottförsedd dam av barskare modell kupéfönstret och sade sitt hjärtas mening om ishockeyspelare från Dalarna i så fräna ordalag att lagets mest skötsamme man, vanligtvis försynt intill självförnekelse, bad damen kliva på ett helt annat tåg, med varmare slutstation, och avslutade med en nedgörande recension över damens papiljottuppsättning.

– Det hade nog inte blivit ett sånt liv om det inte varit en höjdare från SJ med i kupén och hört och sett hela uppträdandet, säger kvalspele Persson från Malbacken som också hade det tveklaktiga nöjet att få se laget omnämnt på kvällstidningarnas löpsedlar när man klev av tåget.

Man ska akta sig att hamna i olämpligt sällskap. För Ludvika FfL:s kvallag 1996 var damer i papiljotter och SJ-tjänstemän i hög befattningsgrad definitivt olämpligt sällskap, minns Rolf Persson.

Det är lugnare med hästskjuts än norrlandståg.

Text

BERTIL DANIELSSON
0240-882 02
bertil.danielsson@daltid.se

Foto

ANDERS ABRAHAMSSON
0240-882 38
anders.abrahamsson@daltid.se

Kommun- veteraner hyllades

LÖRDAG 13 NOVEMBER 2004

Från social- och utbildningsförvaltningen kom flest veteraner. Bakre raden från vänster Lars-Erik Bång, Barbro Karlsson Skoglund, Mari Ann Hagberg, Gunilla Söderholm, Disa Lundefors, Ing-Marie Andersson, Monica Härdin, Rut Eriksson, Sylvia Bäck, Yvonne Svantesson, Lena Samdahl och Janne Wallman. Sittande från vänster Ann Rehn, Barbro Hamberg, Anita Nordqvist, Elisabeth Kjöpnes, Christina Johansson och Sonja Landkvist.

Vård- och omsorgsförvaltningens 25-årsjubilerande hyllades också av sin förvaltningschef, Nicke Nyström. Stående från vänster Nils Nyström, Ann Eriksson, Marianne Karlsson, Annika Johansen och Maine Lilja. Sittande från vänster Barbro Ruus, Marja Gregemo, Birgitta Stendalen och Maino Wohlfeil.

Birgitta Jäger, 57, Saxdalen
– Den där "Hosianna", den tycker jag om. Jag brukar åka på julkonserter i Fagersta men i år ser det inte ut att bli något.

Vilken är din favorit bland julsångerna?

Första advent besöker många kyrkorna för att lyssna till de traditionella julsångerna.

TISDAG 30 NOVEMBER 2004

LÖRDAG 27 NOVEMBER 2004

Ännu en lokal almanacka upptryckt

samlingsnamnet Saxdalens Folkdanslag.

Ett antal skolkort finns med av naturliga skäl. Byskolan fyller som bekant 90 år under 2005. Här finns också lagbilder från första (?) fotbollsmatchen mellan byns tjejer och gubbar.

De aktiva revyamatörerna får också vara med.

Dels med en scenbild av spejande Maj-Britt Hahne och Gottfrid Persson, två av byns mera markanta profiler genom åren, och dels en revyorkester från 1952 med namn som Bertil Hahne, Sven Blomme, Klas Smeby och med en mycket ung Bengt Emil Johansson.

Byns idrottsliv är också representerat genom en bild av boxaren och konstnären Bo Eriksson (Målar-Eriks pojke).

Bilderna har försetts med informativa texter och en byhistorik finns också med och man er-

► Så här års har tryckerierna fullt upp med tryckning av lokala trycksaker.

Inte minst hembygdskrifter och almanackor med motiv från bygden.

Det senaste (?) i sitt slag är den almanacka som Rävåla kulturför- ening fått från tryckeriet i dagarna.

I vanlig ordning har man bett ortsbefolkningen att rota i lådorna för att hitta användbara bilder av säljbar sort.

Det är ingen överdrift när man noterar att man har lyckats.

Årgång 2005 har övervägande delen bilder av människor i olika sammanhang.

Här finns den enorma samling bybor, som 1948 samlades iklädda Ingrid och Ejnar Haags skapelse Grängärdsdräkten och med

DÖDA

Min kära maka,
vår mor, farmor och
mormor

Ingrid Gustavsson

* 20 augusti 1929
har lämnat oss, släkt och
vänner i djupaste sorg
och saknad

Ludvika
den 27 november 2004

ARNE

Leif och Katarina
Julia, Estelle, Ellinor
Inger och Kenneth
Beata, Malte

När Dina steg har tystnat,
finns ändå minnet kvar.
När Dina ögon slocknat,
vi alla minnen har.
Vi spar dem i vårt hjärta
tar fram dem då och då,
så kommer Du för alltid
att vara här ändå.

Begravningen äger rum i
Lillkyrkan, Ludvika tors-
dagen den 9/12 kl 10:00

LUDVIKA. Ingrid Gustavsson avled den 27 november i en ålder av 75 år. Hon var född och uppväxt i Saxdalen. Efter sin realexamen i Grängesberg började hon arbeta vid Televerket i Ludvika. 1959 gifte hon sig med Arne, bördig även han från Saxdalen. De flyttade till Ludvika och fick så småningom två barn. Ingrid Gustavsson fortsatte sedan att arbeta på Televerket, den sista tiden på kontoret i Borlänge.

Sång och musik betydde mycket för henne. Hon spelade gitarr och sjöng i Lillkyrkans kör. Hon deltog även med stort intresse i Lillkyrkans diskussionsgrupp med olika livsåskådningsfrågor som ämnen.

Hon var en positiv människa. Det gällde även de sista åren då hon, trots svår värk, ändå orkade fortsätta att sprida glädje omkring sig. Omsorgen om barnen var alltid stor, liksom om barnbarnen.

Närmast sörjande är maken Arne, sonen Leif med hustrun Katarina, dottern Inger med sin make Kenneth, samt barnbarn.

Spänstiga damer. Damlaget anno 1946. Övre raden: Margit Byström, Jenny Jansson-Orre, Ingvald Rosin, Ingegerd Larsson, Gunnel Falk, Mary Danielsson. Nedre raden: Rut Trygg, Valborg Rosin, Gullan Ruus, Gudrun Rosin och Margit Ek.

vänja från Kähties hentrakter nere i Europa.

inrar om ytterligare ett jubileum under kommande år; Det är 40 år sen Kähtie och Rune Karlsson introducerade traditionen med "snögubben" som symboliskt bränns upp varje Valborg, en sed-

BERTIL DANIELSSON
0240-982 07
bertil.danielsson@dalid.se

Laddat för fest. In i det sista rädde största aktivitet för att få den dignande buffén i ordning.

Foto: GUNNE RAMBERG

Thaimat – en fest för smaklökarna

SAXDALEN

Tiderna förändras.

När det var fest på Gubbas berg förr i tiden var det folk-äta å bråjölberspotatis på menyn.

Gustav Rosén eller Nisse Norstedt gned sina fioler.

Det var då det. Det är nu nu.

På fredagskvällen flyttade en annan kultur in i Folkets hus.

Thaifest, annonserades det som.

Maten som serverades var av den sort som fick finsmakarnas smaklökar att göra vågen och magsårspatienternas läkare att göra korstecken.

10-talet olika maträtter av thailändskt kök serverades under kvällen.

Kycklingsoppa, vårrullar, grillspett och annat.

Strax före klockan sex kändes det som om man hamnat i matkontroll i Vasaloppet.

Allt flera ur arrangörsstaben kom jäktande med grytor innehållande festens delikatesser, för många för att folkets kök skulle räcka till att förbereda festen i.

Det var inte utan att man kände igen dofterna från Falu Folkmusikfestival.

– Jag var uppe klockan sex i morse och lagade mat, förklarade

en av festens glada arrangörsdamer.

Det är vassa varor, den thailändska maten, men rätterna lär vara lättare att smaka på än stava till, sade Uffe Addemark, Hasse Sjögren och flera andra av de svenska inslagen i publiken.

Anna Phad Johansson, boende i byn, var hjärnan bakom tillställningen och tog chansen att visa upp sin egen kultur för rävålingar och tillresta.

Här fanns thailändsk musik och dans som alternativ till det Einar Haag och Olle Wallman bjussat byns folk på sen år ett efter Gubben Noak.

Under kvällen blev det också möjligheter att lära sig thailändsk dans. Nog så knepigt för en svensk som till nöds kan hasa sig runt till Leende guldbruna ögon efter ett par trynstötar bakom knuten.

Det lär visst vara knepigast med fingrarna, säger Anna.

För Feta Redaktörer brukar det vara mest problem med fötterna...

En gnutta allvar fanns med på botten av idépåsen.

– Vi ska samla in pengar till en buddhistiskt tempel i Lappland och med tanke på det stora intresse som finns för thailändsk kultur ska det nog ge en och annan krona ikväll, sade Anna innan den stora publiktillströmningen satte in.

Idén till insamlingen fick Anna av en thailändsk munk på Värmdö som ställde frågan om

hon ville hjälpa till med insamlingen.

Munken fanns personligen på plats bland 100-talet gäster, varav en hel del kom tillresande ända från Stockholm och Värmland.

– Vi arrangerade det här första gången i fjol och det var så populärt att många hörde av sig och ville ha en fortsättning, skrattade en glad men jäktad Anna innan hon – för vilken gång i ordningen? – blev dragen i armen och kallad till nya uppgifter.

Uppenbarligen har hon varit med om att skapa en udda tradition, eller som det förvirrade kommunalrådet formulerade det:

– Det här är så bra så det här borde bli en årlig tragedi...

BERTIL DANIELSSON
0240-882 02
bertil.danielsson@daltid.se

Förväntansfullt. Kön var lång vid de thailändska grytorna i Saxdalen.

På plats. Celeber gäst – en munk från Värmdö – trivdes i kalla Saxdalen.

Wallenstein blir ny Grängestränare

TISDAG 7 DECEMBER 2004

Lars-Åke Wallenstein.

FOTBOLL/GRÄNGESBERG

31-årige Lars-Åke Wallenstein lämnar Saxdalens IF för att bli ny spelande tränare i division 6-klubben IFK Grängesberg.

– Det är flera saker som gjort att jag tackat ja till Gränges, säger "Larsa" Wallenstein.

Han pekar på att klubben har ett ungt lag och förhållandevis många spelare, som går att utveckla.

– Sedan finns ju fotbollstradition i Grängesberg med en etablerad klubb och en bra anläggning. Det ska bli kul att prova något nytt, förklarar Wallenstein.

Mattias Hellberg kan vara på väg tillbaka till Ludvika FK, i övrigt har den nye Grängestränaren fått indikationer på att merparten av spelarna i årets trupp tänker stanna.

– Och så kan man ju kanske hoppas på en eller annan ny spelare, säger Lars-Åke, som tar över efter Leif Ferner.

Wallenstein har också varit i kontakt med sin gamla klubb, Ludvika FK.

– Men jag har hand om mina två smågrabbar varannan vecka och då blir det svårt att träna fyra gånger i veckan.

Hans val föll istället på IFK Grängesberg.

– Jag hoppas att jag kan vara med och föra upp Gränges till division 5. Det vill både jag och styrelsen.

TORBJÖRN SVENSSON
0240-882 15
torbjorn.svensson@daltid.se

Sporten

ONSDAG 8 DECEMBER 2004

Saxdalen på tränarjakt

FOTBOLL/SAXDALEN

► Efter det att Lars-Åke Wallenstein nappat på IFK Grängesbergs tränarinvitet letar nu Saxdalens IF en ersättare.

– Vi har diskussioner med en kandidat, men det är en del saker som ska lösas för att vi ska få ett ja, säger Christer Fridlund i SIF.

Klart är att Wallenstein, Mustafa El Hachmi och Roger Nilsson inte fortsätter i SIF.

Men nya spelare är på gång. Just nu tränar Jonathan Gustavsson och Emanuel Fridlund från LFK, liksom tidigare Östansbo-spelaren Jonas Norström med klubben.

FREDAG 10 DECEMBER 2004

I vinnarspåret igen?

Marcus Andersson tar hjälp av brorsan David för att hitta tillbaka

ALPINT/TÄRNABY

Som ungdom och junior var Saxdalsgrabben Marcus Andersson ett stort alpint framtidslöfte. Men karriären gick i stå.

– Man kan ju hoppas att det äntligen börjar lossna, säger 23-åringen, efter en seger och en tredjeplats i Funäsdalens storslalom och slalom, båda med internationell status.

Det är många år sedan Marcus lämnade byn Saxdalen för att träna och studera i Tärnaby. Där uppe fanns då redan hans äldre bror David, som även han satsade på skidåkning.

Bröderna har stannat kvar på Ingemar Stenmarks hemort och den här säsongen har David blivit

sin yngre brors tränare.

– David är tränare på skidakademin här uppe, där jag utbildar mig, upplyser Marcus.

Och kanske har David sin del i att det verkar som om lillebrors skidkarriär börjat röra sig framåt.

– Ja, det kanske är så, kommenterar Marcus, som genom åren fortsatt att tävla för IFK Grängesberg.

Ändå började inte säsongen något vidare.

– Jag har haft ryggproblem och gått hos flera sjukgymnaster. Till slut var det en som hittade felet och kunde rätta till det och nu känns det bara bra.

Försäsongen var dock helt utan bekymmer och Marcus kunde träna som han tänkt.

Men när det var dags att börja

åka skidor kom ryggbesvärerna smygande.

– Jag hann bara vara med på ett snöläger i Norge och det har inte blivit så mycket skidåkning hittills, berättar Marcus.

Säsongstarten hemma i Tärnaby gick foljdriktigt "si-så-där", med en åttondeplats och två uråknningar på tre tävlingar.

Det fortsatte lite knöligt i Gällivares två storslalom, där Marcus blev tolv i en och körde ur i den andra.

Men när FIS-serien nådde Funäsdalen var det dags för Marcus Andersson att presentera sig.

I söndagens slalom kom han trea och i måndags, i storslalom, kom fullträffen.

– Det känns väldigt bra, speciellt i storslalom, påpekar Marcus, som slutat köra både super-G och störtlopp för att koncentrera sig på de två slalomvarianterna.

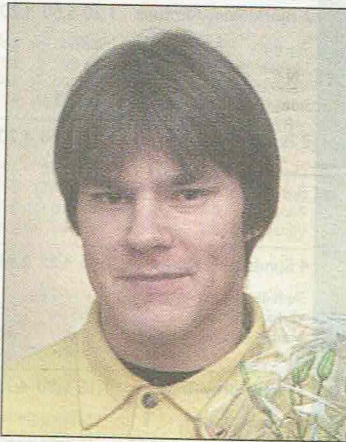
Marcus läser idrottspsykologi på distans genom Umeå universitet.

– Några gånger per termin åker vi till Umeå, men mest är det studier på hemmaplan.

"Hemmaplan" är alltså Tärnaby, där Marcus delar lägenhet med en studiekompis.

– Det är ett bra upplägg att läsa på halvfart. Annars skulle man inte ha tid med träning och tävling.

När han är hemma i Tärnaby blir det träning varje dag i "Ingemarbacken" eller "Anjabacken".

På gång. Marcus Andersson tog en seger och en tredjeplats i Funäsdalen och kanske är karriären på väg att ta fart.

Foto: LARS DAFGÅRD/arkiv

– Det är både natursnö och konstsnö och riktigt bra förhållanden just nu, berättar Marcus.

Innan det är dags för jullov hemma hos föräldrarna i Saxdalen tävlar Marcus nästa vecka i Åre och Sundsvall.

Fortsätter det gå bra i svenska tävlingar finns möjligheter att Marcus så småningom kan bli aktuell för Europa.

– Just nu är det sju killar som kör i Europacupen men det kan bli andra som får chansen under säsongen.

Kanske en av dem blir Marcus Andersson?

TORBJÖRN SVENSSON
0240-882 15
torbjorn.svensson@daltid.se

Skolstyrelser klara för Håksberg och Saxdalen

TORSDAG 16 DECEMBER 2004

tantskapet ser ut enligt följande: Maria Lank, förskolan Janne Wallman, personalen och Jens Beronius, byalaget. Rektor blir Birgitta Gustafsson som också är sammankallande.

FREDDY NYLUND
0240-882 05
freddy.nylund@daltid.se

Saxdalens skola. Det är nu formellt klart för det nya styrelseskicket vid skolorna i Håksberg och Saxdalen.

– Vårt uppdrag är att verka för ett fördjupat föräldrainflytande vid kommunens skolor. När det blev beslut att verksamheten vid skolorna i Håksberg och Saxdalen skulle fortsätta tyckte vi att det lämpligen kunde starta där.

En av flera fördelar med den nu aktuella driftsformen är att kommunen, genom social- och utbildningsnämnden, även i fortsättningen blir huvudman. De lokala styrelserna behöver således inte ta några ekonomiska risker.

I styrelsen för Håksbergs skola ingår ordföranden och tillika rektor Björn Reinholdsson och föräldradamöterna Anna Ulander, Pernilla Hellbacken, Eva Karin Borg, Anna Roukolainen, Linda Einarsson, Helena Sundqvist, Katarina Karlsson och Ann-Sofie Wiklund. Lärare blir Evy Schmidt och Sabina Henkel.

Till styrelse för Saxdalens skola har utsetts ordföranden Anette Strömberg, vice diton Veronica Runnberg samt ledamöterna Agneta Bogveen, Kjell Sörbom och Marie Karlsson. Represen-

Det är nu formellt klart för det nya styrelseskicket vid de tidigare nedläggningshotade skolorna i Håksberg och Saxdalen. Från och med årsskiftet, eller i praktiken efter jullet, leds verksamheten av styrelser med föräldramajoritet.

De båda styrelsernas sammansättning behandlades och godkändes vid det sammanträdet med social- och utbildningsnämnden på onsdagen.

Som tidigare tidigare utförigt redogjort för är nyordningen alternativt till att undervisningen vid de båda skolorna hade flyttats till andra lokaler. När det blev känt att de små idyllerna var hotade blev föräldrarna upprörda så till den milda grad.

Det hela utvecklades till en konstruktiv process som ledde fram till att parterna till sist kunde enas.

– Jag tycker att det blev en smidig lösning, säger förvaltningschefen Kah Slenning.

Lussande. Saxdalens skolas lucia Emma Lindberg och hennes kompisar i klass 5-6 har haft bråda dagar. De har i Saxdalens kapell vid ett par tillfällen lussat för övriga elever samt föräldrar, vänner och bekanta. Även PRO Saxdalen har kunnat avnjuta luciatåget i kapellet.

Detta skedde i samband med föreningens avslutning för året. Under ledning av Janne Wallman och Roger Broberg lussade eleverna för pensionärerna, som i samband med fika efteråt gav ekonomiskt bidrag till en kommande skolresa.

ONSDAG 15 DECEMBER 2004

TISDAG 7 DECEMBER 2004

Eva Delvärn har köpt Ludvika Rävåla 37:3, Hedtorpsvägen 7 för 250 000 kr av Boyan Edén.

Rune Nyman har köpt Ludvika Rävåla 7:4 för 55 000 kr av Elvy Dödsbo Falk

TISDAG 14 DECEMBER 2004

Linda Falk har köpt Ludvika Rävåla 4:15 för 350 000 kr av Elisabeth Sundström.

Lahja Nissi har köpt Ludvika Sunnansjö 36:3 för 150 000 kr av Kristina Engbom

LÖRDAG 18 DECEMBER 2004

Fortkörare åtalas

SAXDALEN. En 58-årig saxdalsbo åtalas misstänkt för hastighetsöverträdelse. Enligt kammaråklagare Niclas Eltenius körde mannen en personbil i 138 kilometer i timmen på länsvägen vid Sunnansjö den 3 november. Högsta tillåtna hastighet är 90 kilometer. Mannen fastnade i en hastighetskontroll som poliser från Ludvika upprättat. Enligt åtalet vidgår den misstänkte "delvis de faktiska omständigheterna".

Lisa Lindqvist och Per Skött, Saxdalen, fick den 24 december en son som heter Adam. Han var 52 cm lång och vägde 4 580 gram. Syskonen heter Linus och Emelie.

Den sanna julen. – Tillsammans är vi ute efter ljuset och sanningen. Det var bara några av de tankvärda ord som kyrkoherde Håkan Henriksson, Grangärde, förmedlade när han ledde årets julotta i Saxdalens kapell.

Foto: ANDERS ABRAHAMSSON

”Ljuset och sanningen”

– 40 kom till årets småskaliga julotta i Saxdalens kapell

SAXDALEN

Vackert och traditionsenligt var det när Saxdalens egen lilla kyrkklocka kallade till årets julotta i byns kapell på juldagsmorgonen.

Ett 40-tal personer, vuxna och barn, kom till den lilla helgedomen för att lyssna till julens glada budskap under små men som vanligt mycket stämningsfulla former.

Marchaller glimmade när de kyrksamma byborna anlände i den något kyliga arla morgonstunden.

Inne i den varma och av många levande ljus prydda lokalen välkomnade kapellvärden Kerstin

Byström dagen och stunden till ära iklädd sin fina Grangärde-dräkt.

För ledningen svarade Grangärde församlings herde, Håkan Henriksson, som under lättsamma former och till stora delar i samtalets form fick deltagarna att känna god gemenskap och sann glädje.

– Hur tar sig änglar från himmelen till jorden, var en av flera frågor som ställdes. Den hade klar anknytning till jungfru Marias bebudelse.

– Jag tror att de flyger, var det spontana svaret från en liten flicka i församlingen.

Henriksson påminde också om att julen denna gång firades för den 2004:e gången.

– Tillsammans är vi ute efter ljuset och sanningen, konstaterade han vidare i sin kortare predikan där naturligtvis julevangeliet var det bärande temat.

För det musikaliska svarade, på ett förtjänstfullt sätt, fyra representanter för den Wallmanska släkten, spelmännen Janne, Olle, Mats och Anders som inledningsvis tågade in i kapellet under procession. Det var även de som sedan hade den tacksamma uppgiften att med sina violiner ackompanjera den unisona psalmsången.

Under julottan uppbars en kollekt som totalt kom att resultera i 600 kronor. Pengarna ska oavkortat bli till gagn för det fortsatta ungdomsarbetet inom Västerås stift.

FREDDY NYLUND
0240-882 05
freddy.nylund@daltid.se

Violiner klingade. För musiken svarade fyra spelmän tillhörande den Wallmanska släkten. Här ses två av dem, riksspelmannen Olle och spelmannen och tillika läraren Janne framför altaret.

Yngst på ottan? Lilla Alma Wallman, 18 månader ung och dagen till ära klädd i sin fina i folkdräkt, satt tryggt i mamma Helenas knä hela tiden.

JORDBÄVNINGSKATASTROFEN • JORDBÄVNINGSKATASTROFEN

katastrof

Februari. En forskningsrapport visar att Saxberget är den fjärde värsta zinkförorenaren i Sverige. Vackert – men dödligt giftigt.

Foto: CLAES SÖDERBERG

TORS DAG 30 DECEMBER 2004

Diktarens roll är främst att upprätta ett gränssnitt, ett interface, där utbyte mellan diktare och läsare kan äga rum.

Det anser poeten Bengt Emil Johnson, själv ofta gränsoverskridare i sitt skapande. Han har genom åren gärna sökt överlista sig själv genom konkret poesi, ljudande dikt och naturlyrik.

I serien om inspiration och skapande träffade tidningen Bengt Emil i Saxdalen, i närheten av den omslungna Oxbroäcken.

Varför skriver du?

– Alla som skriver har väl ställt sig den frågan. Jag har läst sedan jag var fyra. Jag lärde mig läsa genom att fråga farfar vad som stod i Falu Kuriren. Jag tror att jag lärde mig hela ord innan jag lärde mig enskilda bokstäver. Språkintresset har alltid funnits där.

Hur började det?

– Jag skrev små naturbetraktelser redan när jag var fem-sex år. De var tydligt inspirerade av Sven Rosendahls texter i Stockholms-Tidningens Lantmannablag.

– Kanske kan frågan om varför jag skriver besvaras som Werner Aspenström gjorde när han bodde på Kymmendö. I Strindberg besvarar en ornitologisk fråga, undras det varför staren sjunger oombedd om hösten. Strindberg svarar att den saknar skäl att låta bli.

– Skrivandet har ett Janus-ansikte i det att man vill formulera och förstå vad man har erfart. Därmed öppnar man ju för möjligheten att förmedla detta till någon annan.

Har du en implicit mottagare framför dig när du skriver?

– Ja, åtminstone invärtes. Jag skriver för att tydliggöra något inom mig. Då och då finns det ju också en mottagare för det skriv-

na inbyggd i premisserna. Så är det när det gäller beställningar. Jag tycker om beställningar. De kan tvinga en att överge sina egna konventioner och överlista sig själv. Häromåret hörde Dagens Nyheter av sig en vecka före midsommar och bad mig skriva en dikt om Evert Taube.

– Det är ju en dikt jag aldrig skulle skrivit annars. Men om man har en stil, och det bör man ha, får man inte bli ett offer för den. Den dikten blev till för att jag fick en ny infallsvinkel.

Jag sade att jag hade gått Grängesbergs samrealskola. 'Var det inte det jag visste att du är en så'n där jävla akademiker'

– Nej, under en period i tonåren ägnade jag mig i stället åt musik. Då spelade jag piano många timmar om dagen. Det finns också en lucka i mina diktsamlingar mellan den samling med så kallad konkret poesi som kom ut 1966 och

den mer traditionella som kom ut 1973.

– Men under den tiden ägnade jag mig åt dikt i ljudande form. Elektronmusikstudion hade byggt upp och det fanns visioner om radiokonst. Jag var i gränslandet mellan text och ljud.

Vad betyder kunskap och bildning för ditt skapande?

– En stor inspirationskälla är naturen. Den andra är annan litteratur – det ska man inte glömma. Men jag är ingen lärd man. När jag fick träffa min idol Sven Rosendahl för en intervju på restaurang Östergök 1966 frågade han ut mig, bland annat om vad jag hade för utbildning.

– Jag sade att jag hade gått Grängesbergs samrealskola. 'Var det inte det jag visste att du är en så'n där jävla akademiker', sade han. Det var en hög utbildning för honom. Jag har alltid och planlöst läst. Jag hänger med i den svenska poesin och recenserar för DN, DD, GP och Lyrikvännena. Svensk litteratur och litteraturhistoria har jag läst någorlunda systematiskt.

– Det jag läst tar sig in i mina dikter mer eller mindre medvetet. Min skrivna lyrik är ju mer eller mindre ett samtal med andra och det har jag öppet redovisat i mina senare verk. Men en när läsning av mina äldre verk skulle också kunna leda till att olika läsare skulle hitta olika referenser till annan litteratur

Du tycker om fågeln härmsångaren.

– Ja, han är en virtuos härmare, men har ändå en helt egen karak-

tär. Han har en klangfärg som är artens särpräglade, men är därutöver individuell i sin sång.

– Inspiration är ett farligt ord. Det kan betyda så mycket. Går man till den latinska betydelsen landar man i helig ande och i profeterna. Ingen tror väl på det romantiska geniet med den gudomliga gåvan längre. Efter Freud går tankarna snarare till det undermedvetna – stoffet som arbetar med sig självt och bryter ut.

Har du skrivit i ett inspirerat rus någon gång?

– Nej, det är för mycket sagt. Men min dikt Efter vanligheten som jag skrev i slutet av 1970-talet är en enda lång dikt som jag bara fortsatte att skriva under kanske tio dagar. Det började nästan balt, i att jag ville fånga en höststämning, en livsstämning där och då, men efter ett tag fick skrivandet ett mekaniskt inslag. Det här med automatisk skrift ligger nära som beskrivning. Jag var inte uppmärksam när jag skrev, men låtsas säga entusiastisk.

– En annan och viktigare skaparform är den som hela tiden pågår. Ett uppmärksammat närvarande är förutsättningen för de intensiva och illuminerade ögonblicken. Man måste ha verktygen i gång. Övandet är ett sätt att förtygna mig om att jag ska ha verktyg när inspirationen kommer. Men de flesta dikter är mer konstruktion än inspiration.

Hur då?

– Jo, en inspirerad dikt tänker man inte på när man skriver den, medan de konstruerade har en metod, en disposition, en helhet

”Inspiration är ett farligt ord”

redan när man börjar skriva den utifrån en igångsatt process. På senare tid har jag skrivit en del dikter i formen mesotikon – mesos betyder mitt. Jag vill gärna överraska mig själv och då kan en form hjälpa mig.

Slänger du bort mycket av vad du skrivit?

– Nej, jag slänger ingenting, men jag arbetar om det. Det är en stor skillnad med datorerna jämfört med när man höll på med lappar. Det kan finnas dikter som jag skrivit om tio gånger innan de blivit färdiga. Men att jag nu arbetar med dator och att det är lätt att ändra och flytta har inte inneburit att mina dikter fått ett annat innehåll. Jag skriver förresten fortfarande ganska mycket för hand.

Har du drabbats av någon skaparkris?

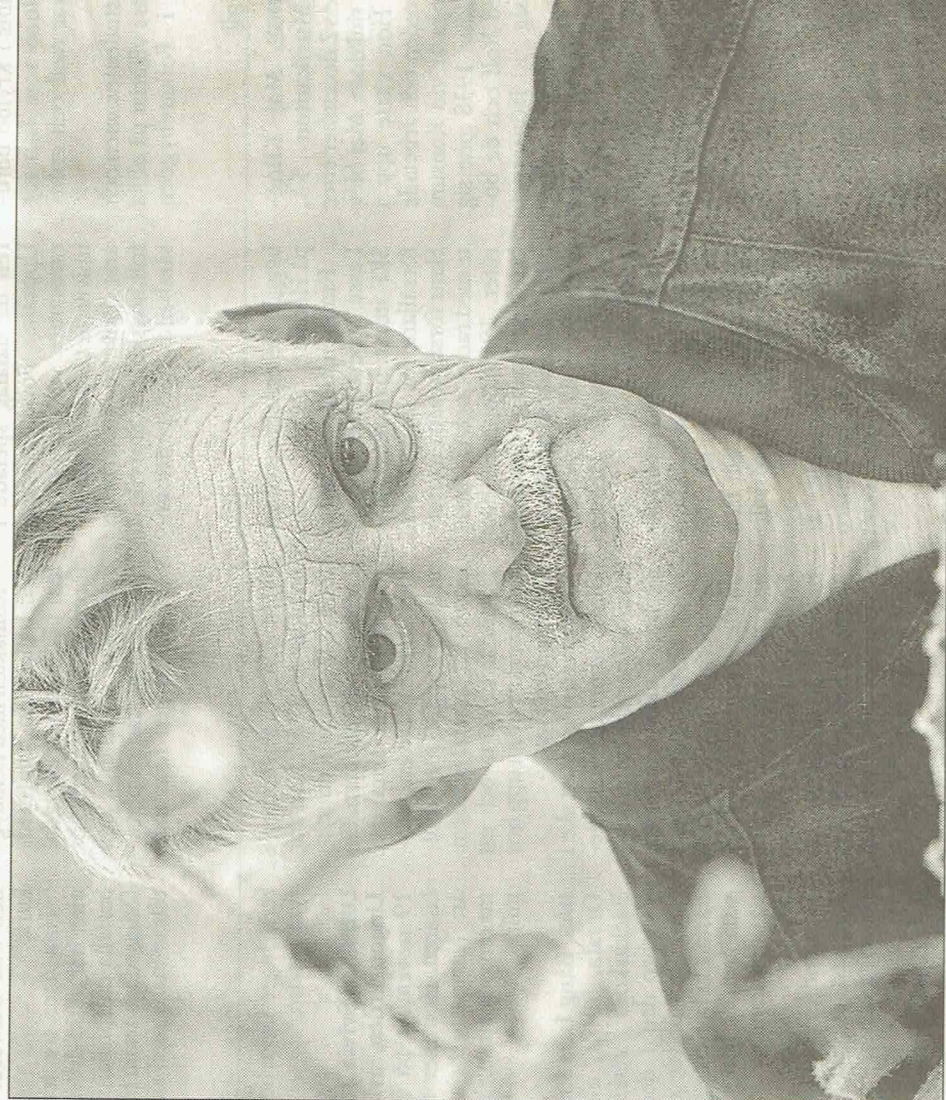
– Nej, det kanske har med växelbruket att göra? Mina radioprogram är också ett sorts skaparkris när den gröna lampan lyser i studion.

Vad tycker du om deadlines?

– Numera får jag inte panik av dem. Jag tycker om dem, i stort sett och tycker att de är bra för mig. Det är klart att man drar på det som inte är så inspirerande.

Vet du på förhand hur din publik kommer att reagera på det du skriver?

– Nej, publiken är alltid anonym. Mina första diktsamlingar med konkret poesi var ju näva experiment, det tyckte jag också själv,

Ingen lärd man? Redan som fem-sexåring började Bengt Emil Johnson skriva naturbetraktelser. Han säger att han skriver "för att tydliggöra något inom mig". Foto: GUNNE RAMBERG

men det blev ett väldigt ståhej. Jag hade inte väntat mig ett sådant rabalder.

– Med recensenterna har jag väl i stort sett haft tur. Det har varit upp och ned, men på senare år har jag mest fått uppskattande recensioner. Ofta är en negativ recension intressantare. Lyrik kan

ju öppna sig för läsaren. På 1960-talet använde vi en klyscha som 'Betraktaren gör konstverket'. Diktarens roll är inte att överföra information utan att upprätta ett interface för utbyte.

JENS RUNNBERG

Fotnot: I serien om inspiration har tidigare mött: Musikern Sten Åsberg (25/11) Författaren Lotta Lotass (16/11) Regissören Maria Blom (28/10) Skådespelerskan Catherine Gordon (20/10) Skulptören Jörg Jeschke (13/10) Sångerskan Malin Foxdal (9/10) Kompositören Nils Lindberg (28/9)

Ny tränarduo i Saxdalen

FOTBOLL/SAXDALEN

**- Vi ska tillhöra topplagen. Saxdalens nye fotbolls-
tränare, Mats Naucér, andas
optimism inför nya karriär-
klivet.**

**Mats får dessutom en
dubbelroll som spelande
tränare säsongen 2005.**

**Tillsammans med tränare-
kollegan, Christer Fridlund, är
huvudmålet att återta fjöl-
årets förlorade division
4-status.**

**- Får vi bara behålla de spelare vi
tänkt, blir det ett bra fotbollsår,
lovat Mats.**

**Som spelare har Mats hållit en
bra standard. Och 42-åringen
håller för ytterligare en säsong.**

**- Jag är redo att ta mitt ansvar
även på planen. Tanken är dock
att jag inte ska behöva spela lika
mycket som under min tidigare
karriär, utvecklar han.**

Vad har du för fotbollsfilosofi?

**- Vi ska spela fotboll, en offensiv
och positiv sådan, svarar Mats
blixtsnabbt.**

**Vi gör nog klokt i att räkna med
kommande fotbollsfester på
Furuliden i sommar.**

**Mats har ingen tränareutbildning
i grunden, men menar att det inte
ska vara några problem.**

**- Jag har spelat fotboll hela
livet och nu ska jag praktisera
mina egna idéer om hur det ska
gå till, deklarerar Mats.**

**Även andretränaren Christer
Fridlund andas optimism:**

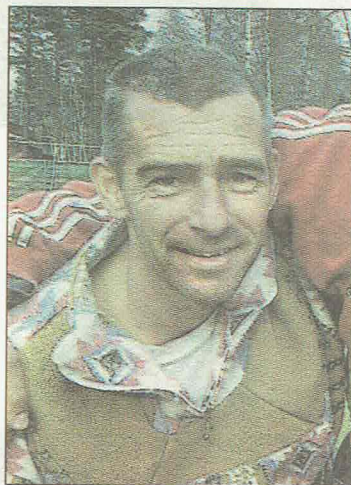
**- Vi hade ett dåligt år i fjöl.
Vårsäsongen var ett bottenapp,
men vi tog oss i kragen under
hösten, trots att vi ramlade ur.
Och det får vi ta med oss till årets
säsong, menar Fridlund och fort-
sätter:**

**- Mats Naucér är en aktad och
respekterad fotbollsspelare. Vi är
glada att han vill satsa vidare i
klubben.**

**Hur blir rollfördelningen mellan
er?**

**- Jag ska ha det övergripande an-
svaret för administrationen,
medan Mats får koncentrera sig
på tränarsysslan.**

Läget i spelartruppen?

Nya tränare. Saxdalen ramlade ur division fyra i fjöl. Inför kommande säsong gör klubben en nysatsning på tränaresidan. Mats Naucér, med fyra säsonger som spelare i klubben, och Christer Fridlund ska hjälpas åt med tränarsysslan.

Foto: GUNNE RAMBERG/Arkiv

**- Mustafa Elhachmi gick över
till Ludvika som assisterande
tränare och Lars-Åke Wallen-
stein valde tränarrollen i Gräng-
esberg.**

**- Nu har vi 16-17 spelare att
tillgå och får vi behålla samtliga
blir vi ett topplag, redogör Frid-
lund.**

Årets tandempar i Saxdalens IF,

**Mats och Christer, verkar i dags-
läget att dra åt samma håll.**

**En samstämmighet som kan ge
Saxdalens unga fotbollslag en
kick i rätt riktning.**

PER-ÅKE GRANLUND
023-936 39
pag@daltid.se

TORSDAG 13 JANUARI 2005

Glassigt. Per-Magnus Jakobsson är mycket nöjd med sitt nya jobb med att köra glassbil för Hemglass. - Jag kan tänka mig att stanna hur länge som helst, säger han.

Foto: THOMAS ISAKSSON

Kontakter. Per-Magnus Jakobsson, lyckligt nyanställd på Hemglass, rekommenderar alla som söker jobb att använda sig av alla kontakter de har.

**” När man
söker så
många
jobb och
det inte händer
något så börjar
man tvivla**

Fast jobb för Per-Magnus

LUDVIKA

Sök jobb genom kontakter. Prata med kompisar och kompisars kompisar. Ring runt till arbetsgivare, även om de inte söker personal just nu. Det är Per-Magnus Jakobssons handfasta tips om hur man får ett jobb. Och han har precis fått fast arbete med att köra glassbil.

- Det känns jättekul, säger han om jobbet på Hemglass.

Sedan Per-Magnus Jakobsson, 29, tog studenten för 11 år sen har han mest haft ströjobb, bland annat i spelbutik och med att sälja blommor.

Det enda andra fasta arbetet han haft var att köra kvällstidningar, men det sa han upp sig ifrån själv på grund av de dåliga arbetstiderna. I mitten på augusti

Fast arbete. Per-Magnus Jakobsson började det nya året storstilt, med fast arbete på Hemglass. Efter en månads praktik vet han redan att han trivs.

2004 blev han arbetslös, och sen dess har han sökt ett 70-tal jobb i hela Sverige.

det bara ett fåtal som kallade till intervju.

- När man söker så många jobb och det inte händer något så bör-

jar man tvivla, man tappat sugen, säger Per-Magnus Jakobsson.

Under tiden han var arbetslös gick han en kurs på arbetsförmedlingen för att lära sig söka jobb, till exempel hur man skriver en cv och förbereder sig för en intervju.

Jobbet på Hemglass började med en månads praktik i december 2004.

- Jag tror det är en bra väg in med praktik, säger Per-Magnus Jakobsson.

- Dels får jag känna på om jag trivs med arbetet och dels får arbetsgivaren se hur jag fungerar på jobbet.

Att han var den av 110 sökande som fick jobbet tror han beror på hans bakgrund av försäljning i kombination med att han kört bud.

- Sen tror jag att det hjälpte att jag har kompisar som jobbar där

att de kunde berätta vad jag var för typ av person för arbetsgivarna.

Per-Magnus Jakobsson tror starkt på kontakter när man söker jobb.

- Jag har fått nästan alla jobb jag har haft genom folk jag känner, säger han och menar att man ska använda sig av de kontakter man har.

- Prata med kompisar och kompisars kompisar. Och ring runt till ställen som du kan tänka dig jobba på, även om de inte söker personal just nu.

Även om det inte är högsäsong för glass så trivs Per-Magnus Jakobsson med sitt nya jobb.

- Jag kan tänka mig att stanna hur länge som helst, säger han.

ANNA NÖREN

Vad blir du stressad av?

Stress är ett stort hot mot folkhälsan och det kan göra dig både sjuk och fet. De flesta känner sig stressade ibland, men det finns mer än ett sätt att hantera stress på.

MÅNDAG 17 JANUARI 2005

Ingall Heed, 57, Saxdalen
– Om jag ska köra bil när det är mycket trafik. Jag undviker stressen genom att inte köra bil i stora städer.

MÅNDAG 17 JANUARI 2005

Marcus trea i storslalom

ALPINT/FUNÄSDALEN

► En stor del av den hemma-
varande svenska alpina eliten
var i helgen samlade i Funäsdalen för två dagars
FIS-tävlingar i storslalom.

Därav förstås en hel del
dalfolk också. Och fram-
gångarna uteblev inte.

Tre pallplatser blev facit,
därav en seger.

För den svarade IFK
Borlänges 21-åring John
Buchar, som vann lördags-
tävlingen i Funäsdalen sedan
han varit snabbast i båda
åken.

Storslalom tycks för övrigt
vara disciplinen med stort D
för John likaväl som det blivit
det för klubbkompisarna
Niklas Rainer och Pierre
Olsson (skadad för tillfället).

I de sex FIS-tävlingar i stor-
slalom han kört i höst har han
 varit på pallen i fem, enda
gången han missade var han
 på femte plats.

John deltog inte i söndags-
tävlingen, då
istället Gränges-
bergaren Mar-
cus Andersson
 fick till det med
 en tredjeplats
 som följd via ett
 starkt andraåk,
 där han var näst
 snabbast.

Marcus.

Noterbart från herrarnas
tävlingar var förstas också
Rättvikaren Jörgen Ollas fina
femteplats i lördags.

Även på damsidan
noterades fina dalainsatser,
inte minst då av Rättviks Lisa
Willborg.

18-åringen har en seger i
FIS-sammanhang den här
säsongen – i slalom. En gren
där hon annars haft problem
att "överleva" första omgång-
en i i höst.

Jämnast har Lisa istället
 varit i storslalom, där hon nu
 fullföljt sex av sju tävlingar
 med andraplatsen i lördags
 som främsta merit. Nära
 pallen var det för övrigt också
 på söndagen (fyra) då hon var
 18/100 sekund från tredje-
 platsen.

Ett glädjande besked i de
 båda damtävlingarna gav
 också IFK Borlänges Johanna
 Wiberg, 18 år hon också, med
 en 8:e respektive 9:e plats i
 resultatlistan.

Inbrott i förråd

SAXDALEN. Ett inbrott i kombi-
nation med misstänkt försök till
stöld har anmälts från en fastig-
hetsägare i Saxdalen.

På fredagen blev han varse att
någon eller några har rumsterat i
hans förråd. Bland annat har de
okända försökt ta loss och få med
sig en dieseldunk och en bränna-
re. Enligt anmälan har en "mys-
tisk" bil, som kan sättas i samband
med inbrottet, setts köra omkring
i området.

ONSDAG 19 JANUARI 2005

Miss kostar kommunen 1,4 miljoner kronor

SAXDALEN

**Ludvika kommun har
schablat bort 1,4 miljoner på
marksaneringsskandalen i
Saxdalen för 15 år sedan.**

**Kommunen hade inte läst
avtalet med Naturvårdsverket
tillräckligt noga och får inte
tackning för de hus som
löstes in.**

För 15-år sedan genomfördes en
stor sanering av gruvgifter mitt i
Saxdalen. Fyra villor skadades så

svårt att kommunen löste in dem
under stor mediauppmärksam-
het.

Kommunen skötte på Natur-
vårdsverkets uppdrag huvud-
mannskapet för saneringen.

Ludvika kommun har efter in-
lösen försökt tvinga Naturvårds-
verket att betala kommunens ut-
lägg.

I kommunens avtal med berör-
da fastighetsägare stod det:

*"Eventuella skador på byggnader,
vägar och andra fasta anläggningar
med mera som har orsakats av entre-*

prenören, ersätts genom kommunen".

Kommunens fordran på Na-
turvårdsverket har beräknats och
bokförts till 1 900 800 kronor.
Kommunens revisorer har också
efterlyst pengarna. Kommunen
har i alla år utgått från att Natur-
vårdsverket skulle ersätta kom-
munens kostnader.

Men nu visar det sig att kom-
munen inte hade ett motsvaran-
de skriftligt avtal med Natur-
vårdsverket.

Kommunchefen Kalle Gustaf-
son har under 2004 förhandlat

med Naturvårdsverket och han
biter nu efter en diskussion med
kommunens juridiska ombud i
det sura äpplet.

Den 13 december så skrev
kommunchefen ett avtal med Na-
turvårdsverket där han prutar
kravet med 1 400 840 kronor.
Kommunchefen hoppas att kom-
munstyrelsen tar smällen som
extra ordinär kostnad på förra
årets kommunala budget.

BO JOFFER
0240-882 07
bo.joffer@daltid.se

TORSDAG 20 JANUARI 2005

Lisbeth Isaksson blir ny närsjukvårdschef i Falun

FALUN

► Hon har gått den långa vägen inom sjuk-
vården i Dalarna. Lisbeth Isaksson började
som undersköterska. I går utsågs hon till
närsjukvårdschef i Falun.

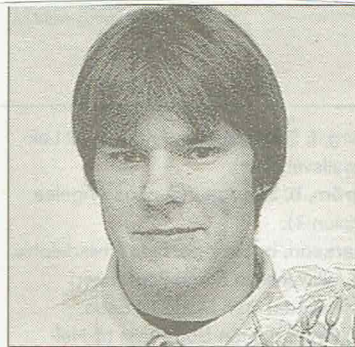
– Ett spännande uppdrag, säger hon.

Isaksson är född och uppväxt i Ludvika.
I 28 år har hon arbetat vid Ludvika lasa-
rett. Hon började som undersköterska. Ut-

bildade sig till sjuksköterska. Blev avdel-
ningschef. De senaste åren har hon varit
verksamhetschef för lasarettets medicin-
och geriatrikavdelningen.

Och nu tar hon över närsjukvården i Fa-
lun, efter Sören Fogde och tidigare Jan Fah-
len. Chefsstolen har stått tom de senaste
månaderna.

Hon ser fram emot sitt nya jobb.

Marcus Andersson.

Marcus blev bäste mas i Funäsdalen

ALPINT/FUNÄSDALEN

► Marcus Andersson, IFK
Grängesberg, noterade det place-
ringsmässigt bästa resultatet av
dalaåkarna när Funäsdalens alpi-
na FIS-tävlingar avslutades med
storslalom på lördagen.

Marcus blev trea i den jämna
tävlingen, som vanns av världs-
cupåkaren André Myhrer före en
annan segervan herre, Peter
Bylund från Järvsö.

29/100 sekund var Marcus
efter Myhrer i sammandraget
efter två jämna och bra åk av
Grängesbergaren.

TISDAG 1 FEBRUARI 2005

TISDAG 8 FEBRUARI 2005

Elisabeth Olsson har köpt
Ludvika Rävåla 2:31, Oxbovägen
19 för 200 000 kr av Wickes
Bageri AB

TORSDAG 10 FEBRUARI 2005

Föräldrar har börjat jobbet i den nya skolstyrelsen

SAXDALEN

**Saxdalens skola har fått en
ny styrelse med föräldra-
majoritet. I måndags höll
styrelsen sitt andra möte.**

**– Det här är en uppstart, vi
ringar in vad det är vi ska
göra, förklarar Jens Beronius,
som är byalagets represen-
tant i styrelsen.**

Styrelsen har rätt att fatta beslut i
frågor som gäller utformning av
skolans arbetsmiljö, samarbetet

mellan skolan och hemmen, och
frågor som gäller skolans hand-
lingsplan mot kränkande sär-
behandling.

Däremot har styrelsen inte rätt
att fatta några beslut när det
gäller individuella elev- eller
personalärenden.

Den lokala styrelsen för Saxdalens
skola består av nio personer. För-
utom Jens Beronius finns där
personalrepresentanten Janne
Wallman och rektorn Birgitta
Gustafsson.

Men majoriteten i styrelsen är
föräldrar till elever på skolan.
Däribland ordförande Annette
Strömberg och vice ordförande
Veronica Runnberg.

Övriga styrelseledamöter är
Agneta Bogsveen, Kjell Sörbom,
Marie Karlsson och Maria Lank.

– Nu börjar jobbet som vi ville ha
till stånd. Att föräldrarna skulle få
mer inflytande. För oss är det
stort att få vara med i en formell
styrelse, förklarar Jens Beronius.

– Den här styrelsen är ett sätt

att få skolan att överleva i fram-
tiden.

**Den nya skolstyrelsen kommer
också att engagera sig i frågan om
skolans ekonomi.**

– Vi ska diskutera hur vi kan
minska skolans kostnader, och
hur vi ska klara ekonomin på en
sån här liten skola i framtiden.

LOTTA OLIN
0240-882 17
lotta.olin@daltid.se

Gränjefolk

Gränjefolk kan vara olika sorters individer: Infödda, inflyttade, utflyttade Grängärdebor. Under den här vinjetten får ni träffa ett antal av dessa och ta del av deras tankar om stort och smått och – givetvis – sin hembygd.

Raka vägen till Eivor på Omvägen

SAXDALEN

Man ska ha bondtur om man ska träffa förra postkassörskan Eivor Jakobsson hemma på Omvägen i Saxdalen.

Det är så många stavar som ska gås, så många bingoletter som ska säljas, barnbarn som ska gullas med och fjärran resmål som ska provabos.

Bäst att boka tid.

Vi gjorde så och möttes på trappan av ett svårartat ängsligt intervjuobjekt.

Hon lät oss förstå att hon, sedan vi gjorde upp om den aktuella pratstunden, hade livnärt sig på Valium stora som handbollar.

Hon påstod sig vara ägöm för pressen. Jag tror hon narrades, van vid folk som hon är.

Dessutom är hon bevisligen tämligen slängd i tut'n detta fyrbenta begrepp.

Visst är hon ett begrepp, "Eivor på posten".

Det är så hon kallas när folket i byn anser sig ha anledning att tala om henne.

Det är knappast nån som minns vad hon heter i efternamn. Det är nästan enklare att lära sig personnumret.

38 år hann hon göra hos verket med den gula skylten och posthornet.

Det finns dom som tror att det var hon som uppfann postgången, eller i varje fall frimärket som numera är långt ifrån fritt.

Hon var med redan på den tiden innan posten var en stuga med bensinpump på gården, precis som det var vid forna tiders diverseaffärer.

Hon kan sägas ha tillbringat nästan hela sitt liv bakom postluckan.

Men när Rävåla blev Saxdalen hade hon ännu inte tagit plats bakom luckan.

Hon var too young, som Nat King Cole sjöng i den vevan.

Året var 1948 och då fanns det folk som tyckte att byns namn råkade i vanrykte och ville byta.

Fabrikör Sjöstrand, som uppfann lättviktsmotorcykeln Surrac, var så skröpp sinnu så han hotade med att ta hela verksamheten och dra iväg ända till Stockholm om man inte bytte namn på både by och poststation.

Skolvaktmästare Gottfrid Persson, som var en av de drivande i frågan, berättade på sin tid att Sjöstrand skämdes så till den milda grad att han vägrade sätta namnet Rävåla på sina fakturor och andra företagspapper. Han hadd int vän i.

Möjligen tog det skruv.

I många herrans år hette poststationen Saxdalen innan nån klämfingrig manschettgubbe i postverket fick för sig att det skulle heta Grängesberg 4.

Då vart byfolket sinnut en gång till och efter många om och men fick Eivor se brev daterade Saxdalen igen. Året var 1986.

1993 gick Eivor hem till Omvägen för gott efter välförättat värv.

– Fast första jobbet hade jag på pastorsexpeditionen i Grängesberg, berättar hon vid köksbordet över första kaffekoppen med bullar, kakor och (post)rån.

– Jag gick i skolan i Saxdalen. Vi var bara tre i klassen. Bland annat Siv Andersson (Dan Andersson Museet) och så blev det realskolan i Grängesberg, graviditet och giftermål.

När hon sen kom ut i arbetslivet hamnade hon på sin näst intill livslånga befattning bakom postens lucka i hembyn.

Där blev hon kändis på heltid. Lika känd rävåling som Bengt Emil Johnsson, som hon förresten spelat revy med på Gubbas Berg.

– Vi sjöng den där som Martin Ljung och Brita Borg sjöng, "Jodå – jasså", skattar Eivor.

Vid den här tiden, för bortåt ett halvsekel sedan, fanns det faktiskt hela två revysällskap i byn.

– Det var jag och Bengt Emil, Harry Karlsson, Birgit Danielsson och Stig Danielsson och några andra som var Saxdalens IF:s revygång och dessutom fanns Folkets hus' eget gäng med Oskar Karlsson, Inez och Åke Berg, Maj-Britt Hahne och andra. Det var en rolig tid, minns hon.

Till fritidsintressena hörde också på den tiden givetvis också Saxdalens Folkdanslag, otroligt livaktig.

Hon visar klippboken som berättar om när hon och Rune Haglund tillsammans med författaren Ivan Oljelund var till Falun för att visa upp den nykomponerade Grängärdekläddräkten för godkännande i Dala Fornsal.

– Oljelund var väldigt intresserad av hur arbetet med dräkten växte fram, säger hon och visar bilden som trycktes i självaste Sanningssmannen, eller Plöjboy som den folkliga veckotidningen också kallades också.

Hela folkdanslaget var inbjudna till Gasenberget och Oljelunds i samband med detta. Den specialskrivna visa som Per-Åke "Pelle" Åhlström skrev exklusivt för tillfället finns också med, daterad 13 juli 1947.

På plats fanns också filmaren Erik Lindberg i Nyhammar vars bilder från det evenemanget

Fakta | Eivor Jakobsson

Född: 1933 i Saxdalen

Bor: Omvägen 1, Sörbyn, Saxdalen

Yrke: F.d postkassör

Familj: Make Nisse, två barn, sju barnbarn

Intressen: Det mesta, men mest resor, Saxdalens och Leksands IF

också finns med i hans Grängärdefilm, så vackra bilder att mer än en gränjebo varit på vippen att ta till lipen när de sett statyn.

Naturligtvis var Eivor Heed – gift Jakobsson – med vid den officiella invigningen av dräkten i Grängärde kyrka på sommaren 1948. Det var då som dräkten fick sin definitiva "födelsedag", vederbörligen godkänd av den församlade kunskapen i ämnet "folklig textil" i Falun.

I den dräkten hann Eivor niga och sparka sig runt åtskilliga varv på kyrkvallen i Grängärde och på annat håll innan laget så småningom lät pensionera sig.

Vad det gäller folkdanslaget hade Eivor ett arv att förvalta.

– Både mamma Vivan och pappa Einar Heed var med i första folkdanslaget i byn på 1930-talet, berättar hon.

Nisse och Eivor är på något sätt synonymmer med Saxdalens IF.

(– Vi har firat guldbryllöpet. Vi tänkte fira det med en tyst minut, men eftersom det var fotboll på teve så blev det 90 tysta minuter...)

Det är paret som salt korv, tagit inträde, salt bingoletter och gjort allt annat grovjobb som håller en förening på fötter.

– Men nu vet vi inte riktigt hur det blir, säger Eivor och ser till och med en smula bekyttad ut för någon sekund. Det är en smula osäkert, ett hattande i beslutsångangen beträffande framtiden för bollsparkare i Saxdalen och Blötberget.

Om det vore Eivors bingoletterförsäljning som vore den springande (!) punkten bleve det antagligen utrymme för fortsatta täffuttar på Furuliden.

– Det är väldigt roligt att kuta omkring till folket i stugorna. Visst har lotterna dragit iväg och blivit dyrare för gammalt folk, men ingen har klagat. Det känns som om dom tycker att det är värt en liten slant när man kommer och slänger käft en stund. Sen åren på posten känner jag ju varenda gammal bybo. En och annan nyinflyttad sköter man väl på ibland, men jag är inte sämre än att jag frågar dom rakt ut vems jänta, eller pojk' dom är, säger Eivor.

Det är typiskt Eivor Jakobsson. Rakt på sak. På Omvägen finns det inga omvägar.

Text:

BERTIL DANIELSSON
0240-882 02
bertil.danielsson@daltid.se

Foto:

GUNNE RAMBERG
0240-882 38
gunne.ramberg@daltid.se

